

Nakkeslengen

Nr. 3/4 - 2002. Tidsskrift for nakkeslengskadde - tilsluttet Norges Handikapforbund - 8 årg.

**Septemberdans i Johannesburg:
pris ca. 400 millioner**

**Norge i krig:
pris ca. 1 milliard**

**Statsbudsjett 2003:
Uføretrygdet minus 50 000**

Håp for pasienter med akutte og kroniske **NAKKESMERTER**

Ved Norsk Nakke- og Ryggklinikk jobber vi i et tverrfaglig miljø med leger, fysioterapeut, kiropraktor og massører. Vi behandler bl.a. med radiofrekvens denervering.

Norsk Nakke- og Ryggklinikk

Ullevål Stadion (inngang F) Sognsveien 75 F, 0855 Oslo
Timebestilling: 22 18 41 00
www.nnrk.no

Utvalgt samarbeidspartner for LFN:

ADVOKATENE

Eva Drageset & Siren Preto ANS

MEDLEMMER AV DEN NORSKE ADVOKATFORENING

ERSTATNINGSRETT

- PERSONSKADE
- TRAFIKKSKADE
- YRKESKADE
- PASIENTSKADE
- FORSIKRINGSRETT
- ARBEIDSRETT
- ARVE-/FAMILIERETT
- BOLIG OG EIENDOMSRETT
- BARNERETT/-VERN
- ALMINNELIG PRAKSIS

Telefon: 55 90 85 80

Telefax: 55 90 85 81
Kroepeliengården, Strandgaten 18, 5013 Bergen
Advokatfullmektig Camilla Bredrup

**Støtt våre annonsører
- de støtter oss!**

**Medipharma
EDTA GEL®**

MOT:

- DÅRLIG BLODSIRKULASJON
- STIV NAKKE
- STIVE LEDD
- STIV RYGG
- KRAMPER I LEGGENE
- SMERTER I LEGGENE
- HJERTEPROBLEMER

Medipharma

telefon: 69 27 35 45, telefaks: 69 27 43 41

e-post: medipharma@c2i.net

MEDIPHARMA EDTA GEL SELGES I HELSEKOSTEN

Jeg har hatt nakkeplager i 34 år etter påkjørsel. Hverdagen har vært preget av smerter som hodepine, smerter i rygg, nakke, skulder og arm. Etter å ha brukt MEDIPHARMA EDTA GEL i 2 mnd. er både nakke og skulder blitt betraktelig bedre. Mye av smertene og stivheter i muskulaturen er blitt borte. Resultatet er en bedre hverdag med bedret søvn. Jeg kan trygt anbefale andre dette produktet.

*Else Nicolaysen,
Bergen*

Nakkeslengen

Nummer 3/4 - 2002

Tidsskrift for

**LANDSFORENINGEN FOR
NAKKESLENGSKADDE (LFN)**

P.b. 9217, Grønland, 0134 Oslo

BESØKSADRESSE:

Galleri Oslo, Schweigaardsgt. 12
Telefon sentralbord 24 10 24 00
Ole F. Hynne,
kontaktperson 24 10 24 46

REDAKTØR:

Oddbjørn Otterstad
Lindebergåsen 18 A, 1068 Oslo
Telefon 22 32 02 51

ANNONSEAVDELING:

Media Direkt a.s.
Gråterudvn. 1
P.b. 2385 Strømsø,
3003 Drammen
Telefon 32 20 56 00
Telefax 32 20 56 99

SATS & REPRO:

Romeriksprint
Solheimveien 72, 1473 Skårer
Telefon 67 97 64 80
Telefax 67 97 34 31
ISDN 67 97 34 32
e-post nerheim@online.no

TRYKK:

Heia Grafisk AS
Solheimveien 72, 1473 Skårer
Telefon 67 97 44 20

MEDLEMSKAP/KONTINGENT

Hovedmedlem kr 270,-
Husstandsmedlem kr 135,-
Student kr 135,-
Juniormedlem kr 50,-
Tilleggsmedlemskap .. kr 30,-

Forsidefoto: SCANPIX

innhold:

Lederen	4
14 års kamp for million erstatning	5
Advokatens side	6
Skolemedisinernes allvitenhet	7
Beriktigelse	7
Norske rettseksperter er ikke gode nok	8
Forsvar Folketrygden	9
Kumøkk og annen dritt!!!!!!	10
Smilemusklene trenger også mosjon	10
Gledelig dom	11
Gratulerer Katrine Bråtane	11
Advokater er gode kirurger	11
LFN Østfold i 2002	12
Folkevalgte eller folkenarrer	13
Skremte tyven, må betale egenandel	14
Redaktørens kommentar til «skremte tyven, må betale egenandel»	14
Norge bør ikke bli med på angrepskrig i Irak	15
Den norske stormakt!	16
Fant metode for å avsløre nakkeslengskader	19
Går oljefondet fløyten?	19
Åtte begikk SELVMORD!	20
Nakkesleng-pasientene	21
Min private «himmel»	22
Vi er ikke så viktige som vi vil ha det til!	22
Advokat somlet – må betale 1,5 mill. kroner i erstatning	23
Kvinnelige leger skvises	23
Medlemsmøte i LFN-Rogaland	24
Kommer assurandører også i himmelen	25
Bilførerne har skyld i de fleste ulykkene	26
Skjult smerte	26
Legene må ta ansvar	27
Hudflekker forsikringsleger	28
For vanskelig å velge sykehus	28
Frem og tilbake for nakkeskadd	29
Mer enn en million trafikkofre i året	29
Adresseoversikt	30

hovedstyret:

Leder: Liv Hagen Revefaret 26, 1914 Ytre Enebakk Tlf./fax: 64 92 45 05 Mobil: 900 74 565 e-post: liv-hage@frisurf.no	Styremedlem: Jane Martinussen Tråkkestinget 29 1537 Moss Tlf.: 69 25 95 75 e-post: j-anita@online.no	Styremedlem: Ann-Mari Skavik Skyttarveien 16 8020 Bodø Tlf.: 75 51 43 62 e-post: pertann@powertech.no
Nestleder: Einar I. Lohne Postboks 1348, Vika 0113 Oslo Tlf.: 22 40 56 00 Fax: 22 40 56 10 e-post: e.i.lohne@seim-haugen.no	Styremedlem: Gunnar Østland Skogveien 130 A, 1369 Stabekk Tlf.: 67 12 11 01 Fax: 67 53 38 80 Mobil: 901 80 517	1. varamedlem: Kjell Larsen Bergeveien 7, 4886 Grimstad Tlf.: 37 04 29 12 Fax: 37 04 53 57 Mobil: 907 24 520 e-post: kje-lar2@online.no
Sekretær: Else Nicolaysen Postboks 32, 5174 Mathopen Tlf.: 55 93 12 42 e-post: tombergen@c2i.net	Styremedlem: Kjell Lian Heimtrøa 19, 7054 Ranheim Tlf.: 73 96 84 02 e-post: kjelian@frisurf.no	

lederen

Når jeg kommer til slutten av året setter jeg meg ofte ned og tenker på året som har gått. Det som «slår» meg først, er at jeg har vært så mye sint, ergerlig, oppgitt og provosert!!! Alle ordene, alle følelsene i denne sammenhengen har et negativt fortegn. Hvorfor? Når en leser aviser, hører på nyhetene, ser på diskusjons- og opplysningsprogram hvor politikere og «helsearbeidere» er tilstede og uttaler seg i det vide og brede om hvor fortreffelige og flinke de er, – er det faktisk vanskelig å ikke koble inn en følelse med negativt fortegn.

Mange av LFNs medlemmer sliter med å bli trodd, det å få hjelp til å klare seg både fysisk, psykisk og økonomisk!!!

Utvalgt samarbeidspartner for LFN:

- Erstatning
- Trafikkskader
- Forsikring
- Arbeidsrett
- Alminnelig praksis
- Fast eiendom
- Ekspropriasjon

Advokatene
**JØRGEN BUGGE &
JOHS. STRENGE NÆSS**
M.N.A. i kontorfellesskap

Stroket 7 - postboks 66 - 1371 Asker
Telefon: 66 76 55 70 - Faks: 66 76 55 71

Adv. BUGGE

Avd.kontor Kristiansand v/Andøya Legesenter
Voie 1 - 4623 Kristiansand
Timeavtale: 90 97 21 90 (mobil)
jb@bugge-strengenass.no

Er det da ikke fantastisk at våre folkevalgte kommer med GODE forslag til oss «dumme» undersotter. Dere har vel fått med dere at de fleste politikere og mange medisinerere er overbevist om at de vet best for oss alle???

Så er det alle oss som er avhengige av en fastlege som kan og vil lytte, og som ønsker å hjelpe oss videre i systemet. Så har vi arrogansens gruppe. Leste et leserinnlegg i Aftenposten i dag 17. november som vel sier det meste. Overskriften var «Skolemedisinernes allvitere». Dere kan lese det inni «Nakkeslengen». Jeg sier ikke mer!

Noe som har gledet meg midt oppi de skaddes fortvilelse, er at noen journalister har sett problemene til de nakkeslengskadde og har satt seg inn i problematikken, for deretter å sette fokus på og stille spørsmål ved legers holdninger.

Ikke å forglemme Rikstrygdeverkets vilje til å dekke behandlingsutgifter for nakkeslengskadde i utlandet! Brystreduksjon, fjerne sykkelig mengde overflødig magehud, fett-suging, operere tunge øyelokk osv. osv. dekkes med RTVs velsignelse og går av «utenlandsmilliarden»!! Det er bra at disse pasientene får hjelp, men hvorfor kan ikke de menneskene som lever i et smertehelvete etter en nakkeslengskade også få hjelp til å få et levelig liv???????

Men, alt er ikke negativt. Jeg vet at mange har fått hjelp av aktive i LFN. «Veien» er ikke enkel å gå alene. Det gjøres en god jobb blant de aktive støttespil-

lerne, de som selv har følt mange av problemene på kroppen, både som skadet og som pårørende.

Dette er LFNs styrke og kompetanse. Også vi som har vært med en stund, trenger denne kompetansen i perioder.

En «kroniker» blir aldri ferdig med sin skade, den er noe en må leve med. MEN, innimellom er det vanskelig å overbevise seg selv om at det er slik, – da er det godt å ha noen å prate med!!!!

Et lys i tunnelen – skrev jeg i en tidligere leder. Jeg synes fremdeles at lyset er der, og det har vel blitt litt sterkere i løpet av året, men vi BLENDES ikke av det!

La oss håpe at året 2003 åpner øynene på noen av dem vi som nakkeslengskadet er avhengige av. Vi som gruppe er utålmodige, vi synes ofte at tingene tar vel mye tid, og det er det jamen mye sant i. Vi har fått satt vår tålmodighet på mer enn en prøve, ---- la oss ønske og håpe at tålmodigheten vår kan få bedre vilkår i året som kommer.

Liv Hagen, Leder LFN

Årsmøte!

LFN avholder sitt årsmøte lørdag 5. april 2003. Saker som skal behandles må være hovedstyret i hende senest 2 måneder før årsmøte jf. LFNs vedtekter og NHFs lovverk.

Årsmøtet avholdes på
Forneparken

14 års kamp for million erstatning

En smertefylt og seig kamp for oppreisning er krona med ein million kroner i erstatning for vaskehjelp Randi Aronsen (58).

Den langvarige striden mot smerter, mot mistruiske legar, forsikringsselskap og kommune starta i november 1987. På vaskejobb på Bua skule i Sveio kommune trødde ho feil og ramla ned ei trapp.

Sterkt forslått ana ho ikkje der og då kva helse- og haldningsmessige vansker ho skulle møte. Randi Aronsen fullførte skulevasken denne dagen, og forstod ikkje før seinare kor alvorleg skaden var.

OVER EIN MILLION

– Hadde eg den gongen visst alt eg måtte gjennom for å bli trudd og få oppreisning, veit eg ikkje om eg ville gjort det. Men heldigvis er eg sta, seier Randi Aronsen til Bergens Tidende.

If Forsikring, Sveio kommune sitt forsikringsselskap, greidde den 58-årige kvinna frå Eitravåg likevel aldri å overtyda om at det var samanheng mellom helseplagene og uhellet på jobben.

Det er Sveio kommune som no har betalt henne over ein million kroner i erstatning. Det skjer etter ei prinsippavgjerd i Arbeidsretten som gir høve til å gjera arbeidsgjevaren ansvarleg dersom forsikringsselskapet avslår utbetaling.

Med stadige legebesøk, sjukemeldingar og smertestillende medisinar heldt Aronsen fram med vaskejobben sin til ho i 1996 blei uføretrygda på grunn av yrkesskaden. Brusken mellom skivene i ryggvirvelen var betent og øydelagt. Randi Aronsen går enno regelmessig til smertedoktor annankvar månad for å få sett sprøyte i ryggen.

FAGFOREINING TEK SAKA

Randi Aronsen fekk tilfeldig vita av ei venninne at ho kunne ha rett på yrkesskadeerstatning. Deretter fekk ho uvurderleg støtte i fagforeininga si. Kommuneansattes Fellesorganisasjon (KFO) har sidan 1998 ført Aronsens sak overfor If forsikring, Sveio kommune, forsikringsklagekontoret og forsikringsklagenemnda.

Først i 1997 – ti år etter skaden – hamna Randi Aronsens sak på bordet til rett forsikringsselskap.

Då hadde Sveio kommune sendt Aronsens skadeskjema til to andre forsikringsselskap som viste seg å vera feil adressat.

– Då saka etter lang tid kom inn til rett selskap, fekk eg avslag. I telefonen opplyste If om at voldt i ryggen var ein folkesjukdom. Dei viste til at eg hadde hatt isjas, fortell Randi Aronsen.

– Eg fekk tilvising til ein nevrolog i Oslo som tydelegvis stod på selskapet si side. Han spurte meg om alt anna enn plagene mine i ryggen. Ifølgje hans premissar feilte det meg ingen ting.

– Selskapet var heilt avvisande. Og i Sveio kommune sa dei at dei ikkje var part i saka. Var det rart eg blei deprimert, når eg i tillegg ikkje fekk sova meir enn tre timar aom natta på grunn av smerter, spør Randi Aronsen?

Sveio-kvinna fekk god hjelp mot smertene både hos kommunelege Trond Wirkola i Sveio og smertelege Nils Moe i Haugesund.

– Det blei prøvt både tablettar, hypnose, akupunktur, radiobølger og fysioterapi. Smertestillande sprøyte har vist seg mest effektiv.

Den medisinen må eg nok leva med livet ut, seier Randi Aronsen.

FØLER OSS LURT AV SELSKAPET

Ryggskaden og millionerstatningen til Randi Aronsen har ført til ein isfront mellom Sveio kommune og kommunen sitt forsikringsselskap If.

– Vi føler oss lurt av selskapet, som dreg seg unna ansvaret. Derfor går vi til regresskrav mot If, seier rådmann Odd Henry Dahle i Sveio kommune.

– Vi vil ikkje sitja og sjå på at ein av våre tidlegare arbeidstakarar ikkje får ein erstatning vi meiner ho har krav på. Det hadde vore for kynisk, seier Dahle.

– Yrkesskadeerstatningssaker har verre kår no enn då trygdekontora handsama dei, meiner rådmann Odd Henry Dahle.

Sakset frå Bergens Tidende,

18. april 2002.

Av journalist Ove A. Olderkjær.

**Advokat
Tor A. Fusbahl
Siviløkonom**

Fri saksvurdering

**Person – Trafikkskade
Erstatningsrett
Forsikringsrett
Arbeidsrett
Strafferett**

22 34 61 24

Fax 22 34 61 01

**Kindem & Co
Advokatkollegiet
Prinsensgate 22, 0157 Oslo**

advokaten

Av advokat Einar I Lohne

Partner i advokatfirmaet Seim-Haugen, Steenstrup & Co,
og nestleder i Landsforeningen for Nakkeslengskadde

DIAGNOSE OG INVALIDITET

Jeg har denne gang blitt anmodet om å skrive noe om to forskjellige emner. Det første er knyttet til selve diagnostiseringen av en nakkeslengskade. Det viser seg at norske leger har store problemer med å klassifisere diagnosen nakkeslengskade på riktig måte. Det annet tema jeg vil behandle er en klargjøring av forskjellen mellom medisinsk og ervervsmessig invaliditet. Både leger, pasienter og jurister blander ofte sammen begrepene.

DIAGNOSEN ER: S 13.4 NAKKESLENGSKADE

Etter å ha arbeidet med nakkeslengskader i mange år har det ikke vært mulig å unngå og lese store mengder av medisinske journaler og erklæringer. En ting som ikke slutter å forundre meg er at legene fremdeles har vanskeligheter med å finne riktig navn på nakkeslengplagene.

Selv etter at legen har anvendt relevante diagnosekriterier og har kommet frem til hva som er den medisinske årsak til plagene bommes det ofte når diagnosen skal klassifiseres.

Det burde være enkelt. I følge ICD-10 som er det diagnoseverktøy som brukes internasjonalt og i Norge er riktig diagnose; S 13.4 Nakkeslengskade.

Jeg vil anbefale at skadelidte som har leger som anvender andre betegnelser på diagnosen diskuterer dette med legen og sørger for at diagnosen bli klassifisert riktig.

MEDISINSK OG ERVERVMESSIG INVALIDITET

Begrepene blandes ofte sammen. Det er imidlertid viktig å holde dem fra hverandre. Ikke er det så vanskelig heller. Det sentrale er at medisinsk invaliditet gir uttrykk for en fysisk (eller psykisk) funksjonssvikt mens ervervsmessig invaliditet

er en økonomisk størrelse som beskriver bortfall av inntektsevne.

Medisinsk invaliditet

Ved fastsetting av medisinsk invaliditet brukes "Forskrift om menerstatning ved yrkesskade" fastsatt av Helse- og sosialdepartementet den 21. april 1997. Forskriften eller invaliditetstabellen som den gjerne kalles omfatter alle former for fysisk og psykisk funksjonssvikt. Medisinsk invaliditet kalles av og til for tabellarisk invaliditet.

Ved vurderingen tas hensyn til objektive påvisbare symptomer og subjektive symptomer. Det skal ikke tas hensyn til hvilket yrke den skadde har.

Skader som gjelder nakken er omhandlet i tabellens pkt 2. Underpunkt 2.1.1 (nedsatt funksjon + smerter) gir 0-9% invaliditet. Pkt 2.1.2 (nedsatt funksjon + smerter + nedsatt nakkebevegelighet) gir 10-19%, og pkt 2.1.3 (nedsatt funksjon + smerter + nedsatt nakkebevegelighet + påvist skjelettforandring) gir 20-30%.

Det er altså alvorlighetsgraden eller omfanget av symptomene som er bestemmende for invaliditetsgraden. Medisinsk invaliditet brukes i hovedsak til beregning av menerstatning og ulykkesforsikringer.

Ervervsmessig invaliditet

Ervervsmessig invaliditet beskriver en økonomisk størrelse og kan kalles økonomisk invaliditet. En person som før skaden hadde en inntektsevne (inntekt) tilsvarende kr 200 000 pr år, og etter skaden ikke klarer å tjene mer enn kr 100 000 er 50% ervervsmessig invalid.

I nyere mandater til spesialisterklæring-er bli legen ikke lenger anmodet om å fastsette ervervsmessig invaliditet i prosent. Legene gjør det imidlertid ofte av gammel vane. Og det blir som regel feil.

Ved fastsetting av ervervsmessig invali-

ditet vil det være nødvendig med synspunkter fra flere faggrupper. Leger kan gjøre en funksjonsvurdering, attføringskyndige kan vurdere muligheten for opp- trening til nytt yrke, og arbeidskonsulenter kan vurdere muligheten for å skaffe nytt arbeid. Skadelidtes egen utprøving i arbeid/attføring gir naturligvis en viktig rettesnor.

Ervervsmessig invaliditet er særlig vesentlig å avklare ved beregning av inntektstap.

Sammenheng mellom medisinsk og ervervsmessig invaliditet

Man hører ofte fra forsikringsselskaper (og enkelte leger) at den ervervsmessige invaliditet ikke kan være så høy som skadelidte mener som følge av at den medisinske invaliditet er liten. Et slikt standpunkt bygger på en misforståelse av begrepene.

Fastsetting av medisinsk invaliditet har ikke noe med ervervsmessig invaliditet å gjøre. Og omvendt. De to former for invaliditet vurderes uavhengig av hverandre.

Det kan tenkes at en person som er 100% medisinsk invalid kan arbeide fullt og ikke ha noen ervervsmessig invaliditet. For eksempel kan en blind og lam person fungere i enkelte yrker. På den annen side kan det tenkes at en person med en mindre medisinsk invaliditet kan falle helt ut av arbeid og dermed bli 100% ervervsmessig ufør. Et eksempel kan være en eldre konsertpianist som må amputere en finger.

Moralen her er altså at man ikke må akseptere et argument fra forsikringsselskapet om at den skadeutløste ervervsmessige invaliditet ikke kan være høy som følge av at den medisinske invaliditet er vurdert som lav.

Skolemedisinernes allvitenhet

Overlege Carl Ditlef Jacobsens innlegg i Aftenposten 7. november provoserer. For mange år siden ble jeg behandlet for voldsomme ryggsmarter av landets ypperste (jeg hadde nær sagt «samlede») skolemedisinske fagkunnskap – sammenkalt av min svigerfar som var daværende dr.med. og professor ved Ullevål Sykehus. Etter to-tre ukers opphold der uten noen som helst bedring kom jeg meg ut og gikk til en (den gang i det skolemedisinske presteskap meget) suspekterte kiropraktor. To smertefrie behandlinger a 10–15 minutter – var jeg som et nytt menneske igjen. Allerede den gang var kiropraktikere fullt ut annerkjent i en rekke andre land, f. eks. Danmark, om enn her hjemme sett på som kvakksalvere. Humbug, som overlege Jacobsens meningsfeller vil kalle det – kanskje den dag i dag?

Etter en rekke besøk på legevakt, poliklinikk og hos private leger fikk min kone beskjed om at den invalidiseringen av høyre hånd hun var blitt utsatt for som

følge av et uheldig fall, var noe hun dessverre måtte leve med resten av sitt liv.

Etter besøk og to behandlinger hos healer (!) ble hun fullstendig kurert.

En smertefull golfalbue ble av leger her hjemme først henvist til cortisonbehandling, dernest fysioterapi og til slutt kirurgisk inngrep (ved privat klinikk). Intet hjalp. Før jeg i Spania fikk hjelp av alternativ behandling, lymfedrenasje og fotsoneterapi, i samme behandlingsprosess. Et uheldig, men desto kraftigere støt mot tinningen ødela mine muligheter til å lese og se på TV. Jeg besøkte spesialist i øyemedisin ved et av våre ledende sykehus i Oslo.

Etter inngående undersøkelser fortalte spesialisten at det ikke var noe i veien med mitt syn. En fotsoneterapist i Oslo kunne derimot hurtig finne skaden. Og etter ca. 30 minutters behandling gi meg det hele og fulle syn tilbake igjen.

Jeg kunne fortsette med eksempler, med egne og bekjentes opplevelser av skolemedisinernes feilbehandling og manglende forståelse av årsaker og adekvate behandlingsmåter. Dette betyr ikke at sko-

lemedisinen ikke har sin selvfølgelig og dominerende plass i vårt helsevesen. Men kan ikke disse få eksempler være nok til å få brakt en smule intellektuell og vitenskapelig ydmyk selverkjennelse til hva vi i gamle dager kalte kandidater fra vårt medisinske menighetsfakultet: De som fremdeles ikke vil eller kan ta til seg at det kan være annen lære, andre metoder og teknikker som også hører hjemme i et fag som påstår seg å sette pasienten i høysetet.

En smule vitenskapelig nysgjerrighet, og kanskje også redelighet, burde tilsi at nettopp våre medisinske autoriteter og institusjoner viste vilje til å samarbeide, både for pasientenes og egen faglige viten og innsikts skyld, selv søkte å få del i de erfaringer, tok i bruk og selv aktivt søkte å "dokumentere" den alternative ekspertise som norske pasienter er nødt til å ty til for å få den medisinske behandlingen som er en selvfølge i en rekke andre land.

Av Erland Frisvold.

Sakset fra Aftenposten søn. 17. nov.

Beriktigelse

Fra Bærum likningskontor har vi fått brev hvor de gjør oppmerksom på fakta feil i en artikkel som vi hadde sakset fra «Aftenposten». Den står på side 13 i nr. 1–2 2002 med tittel «Uføre som vil ut i jobb taper penger».

I artikkelen står det i tredje avsnitt: Alle uføre har rett til å ha skattefrie inntekter

tilsvarende grunnbeløpet... Det er i dag påfallende mange som passer på å tjene akkurat nok til at inntekten er skattefri. All inntekt er skattepliktig og uføre har ikke egne skattefradrag, men inntekter over 1 G kan medføre at uføregraden kan revurderes, jf. Folketrygdloven § 12-12 (2).

Vi beklager at vi overså denne feilen, dette vet vi, men det var som vanlig hek-

tisk da bladet skulle i trykken. Korrekturlesingen ble gjort mot originalartikkelen fra «Aftenposten» og slik kom vi i skade for å overføre denne feilen til bladet vårt.

Ovenfor Bærum likningskontor må vi bare beklage det ekstrabryderiet som de mange henvendelsene fra våre lesere har medført.

Red.

Statens vegvesen
Finnmark
Tlf. 78 94 16 00

TRAFIKKAVDELINGEN

en kompetent samarbeidspartner når det gjelder:

- trafiksikkerhet • framkommelighet • miljø •
- vegforvaltning •

Bruk oss – vi er til for deg! Senk farten for 6-åringene og øvrige skolebarn

To offentlige utvalg slår alarm

Norske rettseksperter er ikke gode nok

Myndighetene lover nå å skjerpe kravene til sakkyndige som opererer i sivilsaker og straffesaker. To grundige utredninger har slått fast at kvaliteten ikke holder mål.

Krise

To utvalg oppnevnt av Regjeringen har de siste årene vurdert bruken av sakkyndige. Rognum-utvalget har sett på straffesaker, mens Røsæg-utvalget har konsentrert seg om sivile saker.

Begge utvalgene kommer med krass kritikk og mener at:

- Tilliten til sakkyndige må styrkes.
- Kvaliteten må bedres.
- Større åpenhet er påkrevet.
- Habilitetsreglene må skjerpes.

– Det bør opprettes et nøytralt organ som kan sørge for utdanning og sertifisering av sakkyndige, sier professor Torleiv Ole Rognum, ved Rettsmedisinsk institutt.

Rognum-utvalget avleverte våren 2001 NOU'en, "Rettsmedisinsk sakkyndighet i straffesaker". Den slår fast at domstolene og politi/påtalemyndighet ikke har tilgang på tilstrekkelig god sakkyndigkompetanse.

– Det er krise på mange fronter, og vi trenger helt klart en kvalitetsheving, sier professor Torleiv Ole Rognum.

Overmoden

– Røsæg-utvalget har kommet med de samme anbefalinger som Rognum-utvalget. Tiden er overmoden for å endre ordningen, sier jusprofessor Erik Røsæg til Aftenposten.

Røsæg-utvalget har i hovedsak vurdert sakkyndigbruken i forsikringssaker. Ofte er dette bitre erstatningsoppgjør hvor en hører påstander om at sakkyndige er «kjøpt og betalt» av forsikringsbransjen.

– Spesielt ille er det at man ikke stiller de samme habilitetskrav til sakkyndige som til dommere, sier Røsæg, som mener sakkyndig-rapportene må bli enda mer veldokumenterte, slik at de lettere kan diskuteres i retten.

Også forsikringsselskapene er positive til at det opprettes nøytrale nemnder.

– Vi er lei av beskyldningene om at sakkyndige og leger er kjøpt og betalt av forsikringsselskapene for å gi lavere invaliditets- og uføregrader slik at vi skal slippe unna med lavere erstatning, sier informasjonssjef Stein Haakonsen i Finansnærings Hovedorganisasjon (FNH).

Lover handling

– Utvalgene har dokumentert at det er nødvendig å gjøre noe. Det vil komme en ordning som vil regulere bruken av sakkyndige, slik at vi øker kvaliteten og kapasiteten, sier departementsråd Anne Kari Lande Hasle i Helsedepartementet.

Svært mange av høringsinstansene mener det er behov for endringer. Begge utvalg og en rekke aktører hevder overfor Aftenposten at myndighetene har jobbet for tregt med saken.

Også Aftenposten må vente i noen uker, før vi treffer på en person som kan si noe konkret:

– Vi skal prioritere dette arbeidet og tar fatt på det over nyttår. Mye av arbeidet vil handle om hvordan vi skal organisere og styrke kompetanseutviklingen, lover Lande Hasle. Helsedepartementet og Justisdepartementet skal samarbeide:

– Det er for tidlig å si om vi utarbeider et nytt lovforslag eller en forskrift, sier Lande Hasle.

Sovepute

– Sakkyndige er blitt en sovepute for hele rettsapparatet, og domstolene opphører de sakkyndige til mer enn de ofte er, sier Bergens-advokat Odd Drevland.

I endel saker er man helt prisgitt de sakkyndiges uttalelser. Også Drevland mener tiden er inne for en grundig gjennomgang av hele sakkyndigeordningen:

– I Pourin-saken var dødstidspunktet avgjørende. Da en ny sakkyndig kom inn og sa at det var et større slingsringsmonn å gå på med hensyn til dødstidspunktet, forandret hele situasjonen seg for min klient, sier Drevland.

Iraneren Ali Pourin Mohammad ble i 1997 frikjent for drapet på en iransk kvinne på Minde i Bergen i 1994, og til-

kjent millionerstatning etter flere år som uskyldig i fengsel.

– Sakkyndiguttalelser baserer seg ofte på kvalifisert gjetning og sjelden objektive kriterier, sier Drevland.

Haakon E. H. Eliassen
Bergen

AKERSHUS

Franzefoss

FRANZEFOSS GJENVINNING AS
Olav Ingstadsv. 5, 1309 Rud
Tlf. 67 15 20 01 Fax. 67 15 20 00
www.franzefoss.no

Behov for leiebil?

Kontakt oss for mer informasjon og et godt tilbud:
Avis Reservasjonskontor,
tlf. 815 33 044

AVIS

www.avis.no

BUSKERUD

Advokat Willy Ruud

Søndre Torv 1. Pb. 278, 3502 Hønefoss
§ Erstatningsrett/Personskade § Arv/familie/skifte
§ Generasjonsskifte § Fast eiendom/forsikringsrett § Alm. praksis
Tlf. 32 12 10 85 Fax. 32 12 18 80
Mob. 911 69 300 E-post: wil-ruud@online.no

NORDLAND

Prosjektpartner Bodø AS

Gml. Riksv. 1-5
Pb. 1363, 8001 Bodø
Tlf. 75 54 87 00 Fax. 75 54 87 10

Vi takker for støtten fra
våre annonsører!

Forsvar Folketrygden

Pensjonskommissjonen har lagt fram en foreløpig rapport om hvordan den tenker seg våre framtidige pensjoner.

Til tross for at rapporten berører over halve befolkningen, har det vært liten debatt om det som har kommet fram. Det er ille fordi våre pensjoner er alt for viktig til å overlates til politikere, økonomer og fageksperter.

Hva er det Pensjonskommissjonen egentlig foreslår? De foreslår bl.a. to modeller: en lik «basispensjon» til alle, eller en «modernisert folketrygd». Den første går i korthet ut på at alle skal være sikret en minstepensjon - omtrent på linje med det vi har i dag. Resten får folk ta ansvar for selv, eventuelt i samarbeid med arbeidsgiverne og med mulige stimulerings tiltak fra myndighetene.

Dette alternativet er så lite realistisk at jeg vil forbigå det i taushet. Det er «modernisert folketrygd» Pensjonskommissjonen legger mest vekt på. Dette er en ny måte å beregne pensjonene på. For å spare Staten for penger vil de sette mye strengere krav til hvor mye vi har tjent og hvor lenge vi har vært i arbeid for å oppnå samme pensjon som i dag. Noen skal få mye mer.

Eksempel 1: En person har en tung jobb og tjener fire ganger grunnbeløpet – ca. 217.000 kr. Etter dagens regler må denne personen jobbe i 40 år for å få maksimalt ut av dagens folketrygd. De som laget folketrygden var imidlertid sosialt innstilt og hadde innsikt i arbeidslivet. Av de 40 arbeidsårene behøver bare 20 år å være på full tid. I de øvrige 20 årene kan personen jobbe deltid, bruke tid på familie, utdanning, etterutdanning og jobbskifte. Om personen blir oppsagt en gang eller to og må gå på dagpenger i perioder, vil ikke personen tape i pensjon. Det tas hensyn til at de færreste har topp lønn i 40 år. Personen kan også trappe ned de siste yrkesaktive år uten å tape pensjonsrettigheter. Om personen har AFP på jobben kan han eller hun slutte ved 62 år. I motsatt fall må personen jobbe til 67 år. Fra 67 år vil personen ha rett på en folketrygd på ca. 109.000 kr om personen er gift, og ca. 122.000 kroner pr. år som enslig.

Folketrygden har alltid tatt hensyn til at det er dyrere å leve alene enn som gift. Fra 1992 er også omsorgspoeng kommet til som sikrer omsorgsytere minimum 3 poeng pr. år. Siden 1989 har vi hatt avta-

lefestet pensjon AFP som i dag sikrer over halvparten av lønnstakeren en pensjon fra 62 år tilsvarende den folketrygd-pensjonen man ville ha fått om man hadde arbeidet til 67 år, pluss et lite tillegg.

I det nye systemet er det gjennomsnittet av alle år som teller, og det gjøres ikke forskjell på enslige og gifte/samboende. Det betyr at man ikke må jobbe et eneste år på deltid og ikke ha noen avbrekk i yrkesinntekten for å unngå pensjonstap på dette inntektsnivået (4G). Den gifte vil bare komme ut omtrent likt med dagens pensjon om han eller hun jobber i 40 år med 4G i inntekt. Et eneste år under 4G i inntekt vil gi lavere pensjon. Alle enslige ville på dette lønnsnivået tape i alle tilfeller med kun 40 år. De må jobbe til nærmere 70 år for å få samme eller bedre pensjon enn i dag.

Eksempel 2: En person har en interessant jobb som er godt betalt og som ikke sliter ut personen. Han eller hun tjener åtte ganger grunnbeløpet – ca. 433.000 kr. Denne personen vil etter dagens folketrygd ha rett på en alderspensjon på 183.000 kr som enslig og ca. 170.000 kr som gift etter hovedkravet om kun 20 gode år (besteårsregelen) av de 40 arbeidsårene. Etter det foreslåtte nye systemet vil denne personen kunne oppnå en pensjon på ca. 216.000 kr fra 62 år, og 260.000 kr ved å jobbe til 70 år og få 48 arbeidsår med 4G-inntekt. Selv om denne personen unnet seg deltid med 75 prosent av toppinntekten i opp til 10 år vil han eller hun likevel komme bedre ut enn i dagens folketrygd.

Kort fortalt vil de fleste som har årsinntekter på under 7G dvs. ca. 380.000 kr tape på det nye systemet. Alle som tjener over 7G vil vinne på «modernisert folketrygd». De som tjener best vil faktisk også komme bedre ut i det nye systemet selv om de i perioder jobber deltid.

Hvorfor er det ikke flere som spør hva som foregår oppe i hodene på Pensjonskommissjonens medlemmer? Forstår de ikke at dette er en brutalisering av folketrygden og et sosialt tilbakeskritt? Har Pensjonskommissjonens medlemmer så liten kontakt med arbeidslivet at de tror at en omsorgsarbeider og industriarbeider har samme muligheter til å jobbe like lenge som forskere og fylkesmenn? Hvorfor har ikke sosialdemokratiske partier og fagbevegelsen tonet flagg i større grad? Dersom folketrygden faller vil

siste rest av velferds-Norge falle - og det som måtte være igjen av tillit til politiske partier. Alle bør merke seg at Norge har greid en tredobling av folketrygdens pensjonsutgifter de siste tretti år uten å ta en krone fra det lille Folketrygdfondet. Hvorfor skulle vi ikke greie en dobling av pensjonsutgiftene de neste femti år, nå som vi også har det store Petroleumsfondet?

Hvorfor er det ikke flere som spør hva som foregår oppe i hodene på Pensjonskommissjonens medlemmer, undres artikkelforfattere.

Harald Engelstad, Pensjonistrådgiver

ROGALAND

Aker Maritime

Ett lag – ingen grenser

Forretningsområder:
Nybygg, drift, vedlikehold, modifikasjon og fjerning

Aker Offshore Partner
Badehusetgt. 39. Pb. 589, 4003 Stavanger
Tlf. 51 89 80 00. www.aop.no

Erstatningsrett

Advokatfirma

Rekve, Mitsem & Co DA

Pb. 30, 4001 Stavanger. www.rekve-mitsem.no
firmapost@rekve-mitsem.no
Tlf. 51 53 00 00 Fax. 51 53 00 01

Advokatfirma Justice

ADVOKAT MNA MARIANNE ALBERTSEN

• Allmenn praksis • Erstatningsrett • Trafikkskade
• Yrkesskade • Forsikringsrett • Eiendomssaker • Byggesaker •
Nabotvister • Landbruksrett
Skagenkaia 31. Pb. 64, 4001 Stavanger
Tlf. 51 51 00 32 www.justice.no

HORDALAND

ADVOKATFIRMA ET

JUDICIUM DA

LEON LARSEN, NILS E. TANGEDAL,
GUNNAR NÆSS, KJELL RUTLEDAL, HELGE POSNER
Strandgt. 1. Pb. 764 Sentrum, 5807 Bergen
Tlf. 55 31 89 10 Fax. 55 23 45 35
www.tangedal.com

TROMS

Tromsø Kommune

Tlf. 77 60 40 00
Fax. 77 60 40 99

Kumøkk og annen dritt!!!!!!!

Jeg sitter i skrivende stund og kikker ut av kjøkkenvinduet. Ute i min hage her på Dombås ligger det på plenen flere store kuruker, etter at en flokk med kuer har forsynt seg av gresset på plenen vår. Et blikk på kurukene sender meg et øyeblikk tilbake til barn-dommens rike, oppvokst som jeg er midt mellom 2 store bondegårder. Jeg kan huske at vi barna sto midt oppe i hver vår kuruke med varm møkk mellom tærne. Og med Drammenselva noen få meter unna, var det raskt å få bort møkka etterpå.

Men nå var det ikke kumøkk jeg ville skrive litt om, men om nakke-/nakkeslengskader, og det er mye verre «dritt».

Undertegnede ble skadd så langt tilbake som i 1977. På det tidspunkt var det ingen kunnskap om nakkeslengskader- eller konsekvensene av en slik skade- og det gikk over 10 år før jeg etter mye klager og mye mas ble sendt til en røntgen undersøkelse. Etter mange år med utallige legebesøk med klaging over

smerter, hodeproblemer, søvnproblemer og hele pakka, var samtlige leger jeg hadde oppsøkt (det var mange), unisont enige om at problemene var av psykisk art. I en legeuttalelse til trygdekantoret i forbindelse med en sykmelding skriver en av dem at hun nærmest gir opp denne pasienten da «pasienten er helt opphengt i en bilkollisjon for mange år tilbake- og tilskriver alle sine problemer i dag kollisjonen»!!!!

Og tro det eller ei, for å få rekvisisjon til røntgen, måtte jeg også gå med på å få henvisning til time på psykiatrisk poliklinikk! – det var psykolog jeg hadde behov for – det var ikke noe rart at jeg hadde nakkesmerter- så deppa som jeg var.

Da røntgen utskriften kom, sto det å lese: «Ventral knekk på virvel osv. – Gammel skade?»

Det hjalp ikke det minste – jeg trengte ikke time hos nevrolog – jeg var like langt.

Jeg dro til psykiatrisk poliklinikk som avtalt. Hos psykologen ble jeg stilt noen spørsmål.

Jeg svarte som sant var – at det var nakken min som var skadet – ikke sjela. I rapporten sto det at pasienten ikke var motivert for behandling – tenk det!!

Det skulle gå 19 år før jeg fikk en skikkelig utredning og ble sendt videre til undersøkelser som avslørte alvorlige, omfattende skader som: venstresidig hemiparese, affeksjon av nerverøtter, skiveprolaps og ødelagte skiver. Ja endog en hjerneskade. Av spesialisten fikk jeg vite at jeg var et «offer» for uvitenheten i 1977.

Det er nå 25 år siden uvitenheten i 1977. Gjennom mitt arbeide i LFN, da spesielt gjennom likemannsarbeidet, er det merkelig at skadde ikke blir behandlet noe særlig bedre i dag. Det kan umulig være uvitenhet som er årsaken til at skadde ikke får stilt en diagnose – ikke bli sendt til nødvendige undersøkelser osv.. Så jeg bare undrer meg på – – HVA KAN DA VÆRE ÅRSAKEN???

Björg Schjølberg

Smilemusklene trenger også mosjon

Med trailer til Trondheim.

Det var engang en generaldirektør i Oslo som hver morgen klokken 07.15 ble hentet i sitt hjem av konsernets privatsjåfør og befordret til Oslo sentrum.

Generaldirektøren var en meget pertentlig mann, og i sladrespeilet over rattet så han at sjåføren bestandig virket utranglet og trett. En morgen sier direktøren til sin sjåfør: – Jeg har i det siste lagt merke til at De sannsynligvis lever et utsvevende natteliv, De ser så trett og utranglet ut hver morgen når De henter meg, og jeg må be Dem forandre livsførsel fra nå av!

– Men hør nå her sjef, innleder sjåføren, jeg lever da ikke noe utsvevende natteliv, jeg rangler ikke, men jeg har et stort problem. Jeg drømmer nemlig hver natt at jeg kjører en stor trailer fra Oslo til Trondheim, jeg er fremme i Trondheim klokken 07.00 om morgenen, og så skal jeg hente Dem klokken 07.15. De kan da skjønne at jeg er trett...

– Å er det slik fatt, sier direktøren. Jeg skal gi Dem et godt tips. Jeg har en god venn som er psykiater, jeg skal bestille time

til Dem hos ham, så finner dere nok ut av det i fellesskap.

Sjåføren begynte å gå til psykiatrisk behandling. Etter en tid syntes direktøren at sjåføren så mye bedre ut, og sa til ham:

– Det hjalp Dem godt, dette at De konsulterte psykiateren. De ser nå mye mer opplagt ut om morgenen.

– Ja nå er det mye bedre, svarte sjåføren. De skjønner det sjef, at nå kjører jeg traileren bare fra Oslo til Oppdal, så kjører psykiateren fra Oppdal til Trondheim, så nå er jeg fri allerede klokken 03.00 om natten.

Noen uker etterpå merket sjåføren at sjefen så trett og utranglet ut om morgenen når han ble hentet klokken 07.15. Så en dag kunne ikke sjåføren dy seg:

– Har De problemer for tiden, direktør, De ser så trett og utranglet ut om morgenen?

– Å ja, svarte direktøren. Jeg har dessverre et meget stort problem. Jeg drømmer nemlig hver natt at jeg står i med ti damer og jeg er ikke ferdig med dem før klokken 07.00 om morgenen. Og så er jo De her klokken 07.15 for å hente meg, så de skjønner det er ikke så rart at jeg ser trett ut.

Men da må jeg virkelig få gi Dem et tips, sa sjåføren. De må gå til vår felles venn psykiateren så finner dere nok i fellesskap ut av problemet. Direktøren begynte til behandling hos psykiateren, men da han etter en månedens behandling så like trett og utranglet ut som før, undret sjåføren seg.

– Si meg sjef, hjelper ikke den psykiatriske behandlingen Dem? – Jo, for så vidt gjør den det. De skjønner at dette problemet med de ti damene har vi løst på den måte at psykiateren og jeg deler dem, og da er vi ferdige klokken 03.00 om natten. MEN etterpå må jeg kjøre den der helvetes traileren fra Oppdal til Trondheim!!!

Forskudd

Gamle Ola var sjuk, og legen hadde vært hos ham. Noen uker etter det første besøket, kom legen igjen på visitt.

Ja, nå Ola, håper jeg at du har gjort som jeg sa deg, 1 pille 3 ganger daglig og litt brennevin før du legger deg om kvelden.

Å, du doktær, æ e kommi lite ætte med pilleran, mæn æ e no tri vækka på forskudd med breinvinet, da sjø.

Gledelig dom

Trafikkskadete Katrine Bråtane vant over forsikringsselskapet If i Høyesterett. Bråtane får 4,5 millioner kroner til fremtidig omsorg og pleie. Pengene kommer i tillegg til de 6,6 millioner kroner hun allerede har fått utbetalt i erstatning.

Dommen er ikke bare gledelig for Bråtane, men gir en oppmuntring for mange andre som befinner seg i konflikt med forsikringsselskaper som bestrider deres rett til

erstatning. Mange har gitt opp eller godtatt de skambud ulike forsikringsselskaper har forsøkt å avspise dem med. Skambud er en sterkt ord, men dessverre det mest dekkende for det opprinnelige tilbud på 250000 kroner som Bråtane fikk.

Dette tilbudet påførte henne en seig kamp mot forsikringsselskapet og dets advokater og sakkyndige. Krumspringene og knepene i rettssalene har avslørt at etikk ikke kommer i fremste rekke. Ofrene får sitt liv endevendt og sine motiver misten-

eliggjort. Og skadene blir forsøkt bortforklart.

Den 23 år gamle Bråtane er 100 prosent invalid. Hun var 11 år gammel da hun under en ridetur ble påkjørt av en lastebil på riksveien utenfor hjembyen Risør. Det tok 10 år før Agder lagmannsrett tilkjente henne en erstatning på 12 millioner kroner. Men forsikringsselskapet anket til Høyesterett den del av dommen som gjelder utgifter til pleie og omsorg, med den begrunnelse at det offentlige burde betale disse utgiftene.

Nå har Høyesterett talt. Forsikringsselskapet har fått beskjed om at en forsikring skal gi trygghet for den som rammes av en ulykke.

Sakset fra Aftenposten.

Gratulerer Katrine Bråtane

«Nakkeslengen» vil gratulere Katrine Bråtane med seieren over If skadeforsikring. Høyesterett avsa den 20. november 2002 dom i erstatningssaken Katrine hadde anlagt mot forsikringsgiganten. Til sammen må If nå betale kr 11,1 millioner. Det er ny rekord i Norge når det gjelder størrelsen på erstatning.

Katrine var bare 12 år da hun ble skadet. Hun var ute på en ridetur og ble påkjørt av en lastebil. Ulykken gjorde at hun har blitt lam fra skuldrene og ned. Katrine har tidligere mottatt erstatning fra If til dekning av inntektstap og til menerstatning. Anken til

Høyesterett gjaldt kravet om dekning av ekstraavgifter.

Uenigheten var knyttet til om en skadelidt i det vesentligste skal nøye seg med det hun mottar fra det offentlige eller om hun i tillegg skal ha krav på å stilles økonomisk slik at hun kan leve et liv mest mulig tilnærmet det hun ville hatt uten skaden.

Man er i utgangspunktet enige om at offentlige ytelser med tillegg (supplert av) erstatning skal gi riktig erstatning. Når det gjelder behandlings- og pleieytelser med et rent helsemessig siktemål antar man at det offentliges ytelser er et riktig nivå. Når det imidlertid gjelder ytelser med sikte på å gi

mer selvstendighet, uavhengighet og trivsel i hverdagen skal erstatningen komme som et tillegg til de offentlige ytelser.

Høyesterett kom til at Katrine skal få kr 175 000 pr år (til sammen kr 4, 1 millioner) som et supplement til de offentlige ytelser for å settes i stand til å leve et meningsfylt liv. Det er et nivå som ligger langt over hva Høyesterett har lagt til grunn i tidligere saker og er et klart signal om at erstatningsnivået skal heves slik at skadelidte virkelig skal få et så godt og selvstendig liv som mulig. Gratulerer og Lykke til!

Einar J. Lohne

Leserbrev til Dagbladet, Debatt

Advokater er gode kirurger

Hopeutvalget foreslår at advokater ikke skal ha monopol på å representere klienter i rettssalen. Begrunnelsen er at utvalget ønsker større konkurranse og lavere priser på advokattjenester.

Utvalget har naturligvis rett. Det er helt sikkert mange yrkesgrupper som kan oppetre som prosessfulmektig i en domstol. At advokater etter gjennomført jusstudie, advokatkurs, prøvesaker i domstolen og praksistid som advokatfullmektig skulle være bedre egnet til å fungere som advokat enn andre med interesse og lyst til å arbeide i skranken virker bare gammeldags.

I dagens informasjonssamfunn bør det

være en enkel sak å kjøpt tilegne seg de kunnskaper som er nødvendige for å prosedere en liten rettssak. Dessuten er jo advokatarbeid et område hvor det vel egentlig ikke er nødvendig med så mye kunnskaper. Vi ser jo i TV-serier at en kort og fyndig sluttargumentasjon er mer enn nok til å overbevise dommer og jury.

Så all ære til utvalget så langt. – Jeg syntes imidlertid utvalget burde ha gått ett skritt lenger. Det er ikke bare advokater som tjener alt for mye. Leger for eksempel, og ikke minst kirurger – de tjener nesten like mye.

Med den tilgang på medisinsk informa-

sjon som finnes om alt fra diagnostisering til gjennomføring av operasjoner må da kirurger være en nærliggende gruppe å frata eneretten til å utføre operasjoner.

Mange advokater jeg kjenner er flinke til å tilegne seg ny kunnskap, de er analytiske, glad i mennesker og ganske stø på hånden. De burde egne seg utmerket som kirurger. En annen ting er selvsagt om pasienten ville syntes det er en god ide. Men det kan ikke være overordnet. Det viktigste er naturligvis at kirurgene tjener alt for mye penger.

Einar J. Lohne

LFN Østfold i 2002

En liten rapport og hilsen fra styret i LFN Østfold.

De første månedene i året er alltid travle med å skaffe midler, planlegge møter og aktiviteter. Vi har hatt bingoavakter og bøttelotteri, sendt søknader for å skaffe driftsmidler, avviklet LFN Østfold's årsmøte, deltatt på LFN sentralt og NHF Østfold sine årsmøter. Midt oppi alt dette for å sikre et tilbud til nakkeslengskadde i Østfold, må vi forsøke å ta litt vare på oss selv.

LFN Østfold har avviklet medlemsmøter hvor fysioterapeut eller osteopat har forelest. Det var «lærdommen», men en måtte jo ha det litt moro også.

Hvorfor ikke prøve seg på bowling? Det var utrolig artig! Bowling kula gikk ikke alltid forover på banen, men gikk av og til sin egen vei som f. eks. bakover?!

Det var utrolig gøy, selv om dagen derpå ikke var helt ok. Men, det var uansett verdt plagene. Det ble uttrykt et ønske fra medlemmene om å gjenta dette.

I månedskiftet oktober/november hadde vi en «stand» på Sentralsykehuset i Østfold i forbindelse med vervekampanjen i NHF. En takk til administrasjonen på sykehuset som møtte oss med hjelp og velvilje.

Den stor plakaten med «Nesehornet» var godt synlig og tiltrakk seg oppmerksomhet. Flere kom ikke bort til oss, men stoppet opp og studerte plakaten, noe som også var en del av hensikten med vår tilstedeværelse. Vi fikk kontakt med helsepersonell, skadde, pårørende og noen som kjente noen som var skadet. Vi fikk mange positive tilbakemeldinger på at vi var der og den informasjonen vi ga den enkelte.

Et lite referat, med en stor takk for en flott tur, fra Liv og resten av «gjengen».

Fredag 30.08 hadde vi en flott tur for medlemmer og deres pårørende.

Styret skal visstnok ikke skryte av seg selv, derfor gjør jeg det på vegne av alle oss andre.

I en full-lastet 16 seters buss, dro vi av gårde. Første stopp var Hadeland Glassverk. Der fikk vi se hvordan en vase ble laget. Det var fire menn som arbeidet med vasen. De hadde hver sine oppgaver og leverte vasen videre når det den enkelte skulle gjøre, var utført. Etterpå var det varm lunch og shopping.

Turen gikk videre, nå i retning Sandefjord. Kaffe- og røykepauser var lagt inn i programmet, alt med tanke på en behagelig og sosial tur.

Sandefjord – Strømstad med ferje var neste post på programmet. Vi spiste og koste oss, noen kroner «fattigere» ble vi også. Fint «seilevær» og godt selskap gjorde båtturen til et ekstra fint samvær.

En liten «skrekkopplevelse» fikk vi også! Trond gikk på nesa inn i bussen og knakk bilnøkkelen i fallet!!! Her var gode råd og handling meget påkrevet.

Alle de andre bilene hadde kjørt av ferja, mens vi sto igjen litt tafatte og engstelige. Kloge hoder jobbet på spreng og løste oppgaven med glans! Vi kom oss av båten. Turen hjem gikk fint og alle ble kjørt til sin egen dør, snakk om service!

En varm takk til sjåføren og styret i LFN Østfold for en behagelig, godt planlagt og vel gjennomført tur.

I 2003 vil vi i styret i LFN Østfold, forsøke med medlemskontakt også via telefon. Erfaringen viser at medlemmene setter pris på en slik henvendelse.

LFN Østfold ønsker alle medlemmer og pårørende ei koselig julehelg. Håper å møte mange av dere i det nye året.

Hilsen fra styret ved Åse.

ADVOKATFIRMAET

Ytterbøl & Co as

. SARPSBORG . MOSS . FREDRIKSTAD . HALDEN .

ERSTATNINGSRETT

§

. Arve-/familierett
. Barnerett/-vern
. Arbeidsrett

SARPSBORG:
Sandesundsvn. 3
Postboks 404
1703 Sarpsborg
e-post:
sarpsborg@ytterbol.com

FREDRIKSTAD:
Sparebankgården
Postboks 273
1601 Fredrikstad
e-post:
yennifer@online.no

. Personskade
. Nakkeslengskade
. Trafikkskade
. Yrkesskade
. Pasientskade
. Trygderett
. Helserett
. Fast eiendom
. Alminnelig praksis
. Strafferett

MOSS:
Kongensgt. 19
Postboks 165
1501 Moss
e-post:
yenmoss@online.no

HALDEN:
Storgaten 5
1767 Halden

e-post:
halden@ytterbol.com

Folkevalgte eller folkenarrer?

Hva har skjedd med politikerrollen når satire om statsministeren fremstår som et større samfunnsproblem enn at folk ikke vil sitte i kommunestyret?

Denne uken ble det brudd i budsjettforhandlingene mellom regjeringspartiene og Fremskrittspartiet. Forsvarsministeren måtte legge seg flat for å unngå opposisjonens stormtropper i Stortinget. Dagbladet markerte sin «nye avis» med å slå opp fem år gamle tall som dokumenterer noe alle vet, at eliten i Norge ikke stemmer Fr.p. Og lokalaviser over hele landet har hatt små, men tilbakevendende notiser om at kommune- og fylkespartiene har problemer med å få folk til å stå på listene ved valget neste år.

Ikke noe av dette har vært i nærheten av å bli den mest omtalte sak med politikk eller politikere i hovedrollen. Den posisjonen har vært reservert for statsminister Kjell Magne Bondevik og satiriker Otto Jespersen.

– Humor er et mektig våpen, og må ikke misbrukes, sier filosofen Arthur Arntzen, en av våre skarpeste, morsomste og klokeste humorister. Det samme kan med god grunn sies om politikken. Bak den endeløse debatten om Jespersens humor er vulgær eller morsom, moderne eller smakløs, aner vi en langt viktigere, men tilsynelatende mindre publikumsvennlig problemstilling: Hva skjer når politikerne misbruker politikken?

Respekt eller forakt

Et velfungerende demokratisk samfunn må bygge på at folk flest har et minimum av respekt for politikere de har valgt til å styre. I dagens Norge hører vi oftere om politikerforakt enn politikerrespekt. Det er politikerens problem mer enn folkets.

Det finnes ingen enkel resept på hvordan politikerne kan bli mer respektert og mindre foraktet. Men det er all grunn til å sette spørsmålstegn ved hvordan de utformer sin egen rolle i en medie verden som fungerer som budbringer mellom dem selv og velgerne.

Formidler politikerne sitt budskap slik at folk føler de blir tatt på alvor? Blir avstanden mellom den politiske elite og den jevne velger for stor til at velgeren har tillit til at hans eller hennes representanter gjør jobben sin? Blir politikken så komplisert at den skaper avmakt i stedet for engasjement? Og sist, men ikke minst: Fremstår politikerne for ofte i andre roller enn den de er valgt eller utnevnt til – og risikerer de på den måten å bevege seg fra å være omstridte, men respekterte beslutningstagere til å bli selvutleverende narrer på den offentlige arena?

By på eller utlevere

Det vekker ofte mer oppmerksomhet når politikere byr på seg selv enn når de byr på

sin politikk - eller mangel på sådan. Statsminister Kjell Magne Bondevik fikk for en tid siden spørsmål om hvor han helst ville stille opp, i «Dagsnytt 18» eller i «Den store klassefesten». Til tross for at han vært en hyppig gjest i «Dagsnytt 18» gjennom mange år, svarte han: «Den store klassefesten, for da når jeg mange flere.»

Spørsmålet blir hva han når de mange flere med. All respekt for klassefesten som underholdningsprogram, men den var ikke – og skulle ikke være – et forum for politikk. Det finnes likevel langt mer uheldige eksempler på at politikere i sin iver etter å by på seg selv, kan komme i skade for å utlevere seg selv. Og igjen kan vi ty til Bondevik.

Å legge blomster ved en kjær mors grav 26 år etter hennes død, er en verdig handling. Men den er privat. Avbildet over to sider i Se og Hør, der sønnen og statsministeren tydelig fremstår som mer opptatt av fotografen enn av gravsteinen, kan handlingen i stedet bli oppfattet som spekulativ. Den risikoen burde hverken statsministeren eller sønnen ha utsatt seg for – både av hensyn til politikerrollens og sin egen verdighet.

Avstand

Dagbladets «nyhet» om at bare én prosent av et utvalg på 1500 samfunnsstopper stemte

Frp ved stortingsvalget i 1997, er interessant til tross for at tallene er gamle. Selv med Frp's oppslutning ved dette valget, 15,3 prosent var forskjellen mellom elitens og velgernes tillit til Carl I. Hagens parti enorm.

Så store sprik mellom elitens og velgernes politiske holdninger blir lett et demokratisk problem dersom eliten ikke forstår og tar inn over seg hvorfor velgerne reagerer som de gjør. Man bekjemper ikke et parti som i dag appellerer til hver tredje velger bare ved å fortelle disse velgerne hvor ansvarsløs politikk deres parti fører. For å kunne konkurrere med Frp, må politikerne i de andre partiene gi velgerne et bedre svar på det de oppfatter som sine

egne og landets problemer, enn det Hagen og hans folk kan gi.

Avmakt

At middels store partier som Høyre og SV må annonsere i lokalavisene for å rekruttere kandidater til kommunevalglisterne, taler sitt tydelige språk om hvor lite attraktivt mange borgere synes det er å gjøre en innsats som folkevalgt. Noe av problemet kan kanskje løses ved å redusere papirbunkene og forkorte møtene. Men slike grep hjelper ikke på lokalpolitikernes velbegrunnede følelse av å være avmektige.

Det nytter ikke å motivere til engasjement hvis den viktigste oppgaven blir å forklare de nedskjæringer i velferdstilbudet som sentrale politikere fra eget eller andre partier direkte eller indirekte har pålagt kommunene.

Bedre blir det ikke av at de samme sentrale politikere i sin jakt på egen kortsiktig popularitet altfor ofte innsnevrer handlefriheten til sine kolleger på lokalplanet.

Men akkurat nå drukner debatten om disse vesentlige paradoksene i vårt demokrati i støyen rundt en statsminister og en satiriker.

Sakset fra Aftenposten, 02.11.2002.

ADVOKATENE

Tengs-Pedersen, Ueland,
Sæther & Birkeland

M.N.A.

Utvalgt samarbeidspartner for LFN:

SVEIN UELAND

Advokat Møterett Høyesterett

ERSTATNING

TRAFIKKSKADER

ARBEIDSRETT

ALMINNELIG PRAKSIS

EKSPPROPRIASJON

Jernbaneveien 23, 4303 Sandnes

Tlf: 51 66 50 20, Fax: 51 66 76 12

Skremte tyven, må betale egenandel

If (Hvis)

Hvis (If) du oppdager en tyv som forsøker å bryte seg inn, bør du ikke jage ham bort, men heller forlate leiligheten og koble inn alarmen. Bare slik slipper du unna egenandelen.

Frank Tansem (46) kom ut fra dusjen, ikledd badekåpe, i sin egen leilighet i Ulfstens gate i Oslo, da han hørte lyder fra verandaen. Han gikk bort til vinduet og så til sin forskrekkelse at en innbruddstyv forsøkte å bryte seg inn. Han skrek ut, og skremte bort tyven, som likevel hadde rukket å ødelegge en rute.

If Skadeforsikring betalte 3656 kroner for den ødelagte ruten, men forlangte samtidig at Tansem betalte en egenandel på 3000. Og det til tross for at Tansem hadde installert alarm som ifølge Ifs egne vilkår fritar for egenandel ved innbrudd. Dette er jo helt vilt. Jeg har ikke alarmen på når jeg er hjemme. Da vil det jo ule hele tiden, sier han oppgitt.

– Hvis jeg hadde gått ut og slått på alarmen, med den følge at tyven hadde rukket å bryte seg inn og antagelig gjort langt mer

skade og kanskje stjålet verdifulle ting, hadde jeg sluppet egenandel. Men If ville ha fått en langt større forsikringsutbetaling enn 3565 kroner, sier Tansem.

Men If skadeforsikring vendte det døde øret til Tansems forklaring. Etter flere mislykkede runder med en saksbehandler tok Tansem heller kontakt med Aftenposten. Ikke fordi 3000 kroner var så mye penger, men fordi han synes If opptrådte arrogant.

«Totalvurdering»

Vi tok kontakt med If. Etter å ha blitt satt over fra den ene til den andre som ikke hadde lov til å uttale seg, fikk vi utpå ettermiddagen telefon fra informasjonssjef Emma Elisabeth Vennesland.

Hun kunne fortelle at If nå, etter en «totalvurdering», hadde funnet ut at Tansem gjorde det eneste riktige da han skremte bort tyven. – Vi har ikke noe krav om at alarmen skal være påslått når folk er hjemme. Tansem skal derfor slippe å betale egenandelen, sier Vennesland.

– Vi velger å sette likhetstegn mellom det å være hjemme, og det å ha alarmen innkoblet, fordi han forhindret en større skade ved at han selv var hjemme, sier hun.

«Glemte» klageombud

– Er det ikke litt sørgelig at dere ikke gir Tansem rett før en journalist er på tråden? Hvis Tansem hadde klaget saken inn for vårt klageombud eller klagepanel, fremfor å gå til en avis, ser jeg ikke bort fra at avgjørelsen ville ha blitt omgjort til hans fordel, sier Vennesland.

– Men dere har jo ikke opplyst Tansem om han kunne ha klaget til et ombud...

– Det er bare å beklage at vi ikke har gjort det. Det skal opplyses om klageadgangen, sier Vennesland.

Tansem er glad for at han nå slipper å betale egenandelen, men synes hele saken må være særdeles pinlig for If.

– Det kan ikke være slik at selskapet gir seg først når en avis fatter interesse for en sak, sier Tansem, som håper dette innebærer at If endrer holdning i lignende saker.

Vennesland sier at selskapet ikke vil endre vilkårene. Hun understreker at Tansems sak er veldig sjelden og spesiell, og at slike saker må avgjøres skjønnsmessig når de oppstår.

Sakset fra Aftenposten,
16.11.2002.

Redaktørens kommentar til «Skremte tyven, må betale egenandel»

Ja, ja, etter å ha lest denne artikkelen blir jeg sittende igjen med en flau smak i munnen og et brennende spørsmål på tungen, er det mulig for et «seriøst» forsikringsselskap å synke så langt ned i den bedriftskulturelle gjørma. Dette avspeiler holdninger som er skremmende, og det verste er den totale mangelen på respekt for sine kunder. Dette gjelder kanskje i vel så stor grad ovenfor nakkeslengskadde for der er det snakk om betydelig større beløp.

Vi har hørt fra helt pålitelig hold at sjefslegen i If har uttalt at nakkesleng ikke eksisterer, det er underforstått at vi er en pasientgruppe som bare er ute etter penger og det må med alle midler forhindres.

Når vi ser på hvordan Storebrand sin investeringspolitiske historie fortøner seg, den er vel det nærmeste vi kan kalle en styre/lederskandale. Denne ukulturen fikk tilsynelatende fotfeste under Langanen og har siden fått utvikle seg. Konferer refererte avisartikler i forrige nr. av «Nakkeslengen». Det er så store summer som er sølt bort på dårlig lederskap at forsikringsutbetalingene må fortone seg som vekslepenger.

Storebrand er en så viktig aktør på det norske forsikringsmarkedet at vi må kunne kreve en viss minimumstørrelse av renslig forretningsførsel.

If har tapt mange store rettsaker om erstatning til trafikkkofre. Saker som aldri skulle vært reist, både fordi at muligheten for å nå frem i rettsalen i utgangspunktet ikke var til stede, og at med den bakgrunn avslører det en forakt for skadelidtes situasjon som er vanskelig å forholde seg til. Er dette en bevisst holdning for å markedsføre: «Ikke prøv deg, vi har resurser til å kjøre saken din helt til topps» er det skremmende. Hvis det er politikken, tror jeg at det må sees ut fra en kynisk kalkulasjon om at kostnadene med advokathonorar, rettsapparatet er en rimelig investering for å skremme bort skadelidte med små resurser. Vi vet i tillegg er det også ofte forbundet med «tombolatendenser» å nå frem i retten fordi svært mange dommere kan for lite om problematikken ved nakkeslengskader og derfor støtter seg til rettsoppnevnte sakkyndige som ikke holder mål verken ut fra medisinske eller menneskelige kriterier.

Ut fra egen erfaring kan jeg fortelle følgende historie, for noen år siden var jeg innblandet i en kjedekollisjon under kolonnekjøring over høyfjellet. Jeg er totalkunde i Storebrand/If, har også reiseforsikring i Europeiske, i tillegg er jeg bankkunde hos Storebrand bank. Forsikringspremie underkant av ca kr. 20 000,- pr. år.

Da jeg skulle kreve tilbakebetaling av

utgifter jeg vitterlig hadde hatt, og jeg har aldri «prøvd» meg med «en spansk en» fordi det dreier seg om gjensidig tillit. Likevel ble småsummer strøket, noe jeg opplevde som meget smålig. Bilen ble vraket, og første tilbud på biloppgjør var halvparten av det vi tilslutt endte ut med.

Min yngste datter var med på turen, hun fikk nakkesmerter etter kollisjonen. Disse smertene ville ikke gi seg så hun måtte til behandling og siden slutte i jobben, for en periode, som deltidsarbeider i kolonialbutikk på grunn av hodepine. Da hun rettet krav om dekning av tapt arbeidsfortjeneste ble det blankt avslag fordi at rapporten fra Røde Kors klinikken som Storebrand er/var medeier i ikke konkluderte med at hodepinen med 100 % sikkerhet kunne tilskrives kollisjonen. For ordens skyld: kravet var beskjedent, en skoleelev tjener ikke så mye og det var årsaksammenheng.

Jeg er veldig skuffet, jeg har alltid hevdet at vi må ha et norskseid finanssenter og ut fra det vært rimelig lojal kunde. Jeg ser ingen grunn for det lenger, If viser ingen lojalitet tilbake, de kjøper seg spissfindig kompetanse både juridisk og medisinsk kun med henblikk på å unndra seg betalingsansvar mens pengebingen forøvrig synes å være ledernes lekekasse.

Oddbjørn Otterstad

Norge bør ikke bli med på angrepskrig i Irak

Norge er ingen vasallstat under USA, og våre ungdommer må ikke være leiesoldater i en krig mot Irak i det internasjonale maktspeilet om olje, skriver Vidar Lehmann. Han er professor i medisin, har vært sanitetsoffiser i norske FN-styrker en rekke ganger og deltok i den kjernefysiske inspeksjonen i Irak etter Gulfkrigen.

EN TIDLIGERE IRAK-VÅPEN-INSPEKTØR fra USA har nylig vært i Oslo. I Aftenposten 23. november ber han oss våkne og ikke te oss som en USA-koloni. I 1991 var undertegnede som eneste nordmann også med i FNs kjernefysiske inspeksjonsgruppe i Irak, og fikk ved selvsyn inntrykk av hvor langt de var kommet, hva de hadde ødelagt i nabolandet Kuwait og ikke minst hvor knusende effektiv USAs krigsmaskin i neste omgang hadde vært.

En debatt rundt Irak-spørsmålet går livlig i USA, blant annet med president og fredsprisvinner Carter som deltager. Med Norge i Sikkerhetsrådet er det ikke å undres over at våre toppolitikere ikke liker å tenke høyt. Mer påfallende er det hvor lav temperaturen er i den offentlige debatt. Er det blitt typisk norsk å være dorsk?

Saddam Husseins despoti fortjener ingen sympati, og han selv liten nåde. Presset på Irak for å få fullført FNs våpeninspeksjoner og ødelagt eventuelle massedrapsvåpen krever full oppbakking. I så måte har USAs trusler hittil vært svært produktive.

NÅR PRESIDENT BUSH så henvender seg til blant annet Norge med spørsmål om hva man eventuelt kan bidra med i en krig mot Irak, er det nødvendig å vurdere hvilke sett av motiver han har. I klartekst: Ligger det en baktanke under hans flittige ordbruk om Saddam-regimets masseødeleggelsesvåpen og medlemskapet i «den onde akse»? Er hans sakførsel komplett og reell, eller gjelder saken minst like mye et langsiktig, men vitalt behov hos USA for bedre nasjonal kontroll over Midtøstens oljerikdommer?

I den grad dette motiv teller, vil det være av stor betydning for vår stillingtagen til medvirkning i et angrep på Irak. Disse spørsmålene har heller ikke bare en politisk side, men berører også noe så alvorstungt som vår konstitusjon. Jeg skal begrunne dette nærmere:

Grunnlovens paragraf 25 uttaler at rikets land- og sjømakt ikke må overlates i fremmede makters tjeneste. I paragraf 26 står videre at Kongen (les regjeringen) kan begynne krig til landets forsvar. I forbindelse med norsk deltagelse i de USA-ledede operasjoner i Afghanistan ble disse statsrettslige forhold vurdert av Stortingets konstitusjonelle kontor.

Sammen med andre bestemmelser og «konstitusjonell praksis» tolket man Grunnloven slik at paragraf 25 «ikke er til hinder for deltagelse i operasjoner i utlandet, selv under annen nasjonal kommando, dersom dette er ledd i ivaretagelse av internasjonale oppgaver som også skal ivareta Norges ideelle interesser eller sikkerhetspolitiske behov».

Kampen mot Al-Qaidas internasjonale terrorisme ble i denne sammenheng ansett som god nok grunn, og under henvisning til NATO-paktens bestemmelser og en FN-resolusjon ga Stortinget så klarsignal.

SKAL NORGE DELTA i en krig mot Irak, må det samme forhold til Grunnloven foreligge, og siden vi også denne gang stiller under USA-kommando, må likedan våre og USAs hensikter i alt viktig være symmetriske.

Hvis det i denne situasjon kan sannsynliggjøres at USA også har en viktig nasjonal energipolitisk agenda i Irak, vil våre motiver ikke falle særlig godt sammen. Vi har da ikke bare et viktig spørsmål om politisk moral, men også et problem i forhold til grunnlovsteksten, kanskje til og med det som i lovens siste paragraf sies om dens uforanderlige ånd.

Fremmede makters – i 1814 Sveriges – egeninteresser var nettopp grunnen til ordlyden i paragraf 25. Oljeforbruksgiganten USAs egeninteresse i 2002 for bedre nasjonal kontroll med Midtøstens

olje kan umulig hjemles hverken av den norske grunnlovs bokstav, ånd eller av den ovenfor siterte fortolkning.

Å tolke Grunnloven dithen at den til slutt betyr det motsatte av det den er ment å uttrykke, ville være å strekke det vel langt selv i den konstitusjonelle praksis. I tillegg kommer at man ikke har bevist forbindelsen mellom Saddam-regimet og Al-Qaida. Irak er heller ikke noen aktuell fare for NATOs eller den internasjonale sikkerhet og fred. Ringvirkningene av et angrep på Irak vil derimot lett kunne bli det.

Før man griper til sverdet for å detroonisere Saddam Hussein og hans drabarter, må det huskes at hovedkvarteret befinner seg i Bagdad, og det samme gjør noen millioner fattige innbyggere. Glem heller ikke hvor vanskelig det er å trekke seg fra en angrepskrig hvis en først har gått med. Til og med bruk av kjernevåpen har vært antydning. Krigen skaper nye virkeligheter, og det nytter ikke å si etterpå at det ikke var meningen.

POLITISK MORALISME av den selektive type Bush benytter er en så velkjent teknikk at man må være mer enn blåøyd for ikke å sanse vikarierende motiver. Et troverdighetsproblem ligger i at det ikke bare er Irak som (antagelig fortsatt) har et program for massedrapsvåpen, undertrykker minoriteter i sitt eget land og nærområde, overser FN når det passer og bryter eller motarbeider internasjonal rett. Land som fyller alle disse kriteriene er blant USAs allierte, og noen fyller USA selv. Prøv i det minste å se dette med de fattiges og undertryktes øyne.

Kampen mot internasjonal terrorisme er vårt gode argument for internasjonalt militært engasjement. Å bli med i en angrepskrig for å unngå å bli uglesett av en supermakt er tilsvarende dårlig. Fredsprislandet Norge er ikke en vasallstat til Bush' USA, og våre ungdommer er ikke leiesoldater i det internasjonale maktspeilet om olje.

Sakset fra Aftenposten, 06.12.2002.

Den norske stormakt!

I Norge bor det litt i overkant av 4,5 millioner mennesker. En salig blanding av unge og gamle, rike og fattige og etter hvert med et stort mangfold av etniske minoriteter.

Til sammenligning med vårt stormakts-gale agerende internasjonalt, kan det være på sin plass å sammenligne størrelsene på noen europeiske byer med det totale innbyggertallet i vårt langstrakte land.

MOSKVA	ca. 9,5 millioner
LONDON	» 7,5 —»—
PARIS	» 9,5 —»—
inkl. Forsteder og drabantbyer.	
BERLIN	» 4,5 —»—
MADRID	» 4,5 —»—

Dette er et lite utvalg av hovedsteder – ikke land –, Oslo er også en hovedstad,

Stormaktenes holdninger: «De norske politikerne? – Fikk vi de virkelig til å betale dette også?» —————>

men har bare 512 589 innbyggere.

Er det noen som tror at disse byene gir like mye eller dobbelt så mye som giverriket Norge?

Den Norske Stormakt er verdensmester i å gi penger til det internasjonale samfunn, utviklingshjelpen har så langt kostet over 80 milliarder kroner. Det er et enormt beløp som til dags dato ikke har blitt evaluert på en rederlig måte slik at det norske folket har fått vite hva pengene har gitt mottakerlandene av hjelp til videre selvhjelp, eller om det bare har gitt det bestående konserveringshjelp.

Det virker i mange sammenhenger slik at bare vi gir, så får noen av oss lønn, om enn ikke nødvendigvis i himmelen, så iallfall i form av gode stillinger i FN systemet. Norge har hatt ansvaret for olje for mat for Irak i sikkerhetsrådet, et verv som er skjøttet etter beste høyreoppskrift, hjelpesendinger er holdt tilbake i størrelse 4 milliarder kr. Fordi det er eksport

tert for lite olje. Dette har resultert i en humanitær katastrofe for sivilbefolkningen, for de fattigste av de fattige, men dette er selvforskyldt iflg vår utenriksminister. Kofi Anan har gjennom en rapport til Sikkerhetsrådet slått alarm om forholdene. Vi er så flinke så, vi Den Norske Stormakt.

Den Norske Stormakt er også i krig, vi bruker hver dag formidable beløp på krigføring på fremmed jord, det er bevilget til krigføring i Afghanistan 1 milliard kroner for 2002.

Vi har hatt fredsbevarende styrker i utlandet nesten så lenge jeg kan huske – og det er lenge, Tysklandsbrigaden, Korea, Kongo, Libanon osv. riktignok som en slags politi/ helsearbeidere. Krigsdeltagelse ble det først på Balkan og nå sist i Afghanistan. Vi er i krig. Selv om den debatten dessverre aldri har blitt reist, er det et faktum.

Vi er også så snille, kom til oss så skal

du få asyl/ opphold uten reservasjoner, selv om politiet kan dokumentere at en urovekkende stor andel er knyttet til organisert kriminalitet. Denne politikken er i ferd med å omforme det norske folk fra å være et tolerant og inkluderende folk, til å bli et folk med negative holdninger til fremmedkulturelle miljøer. Dette er særdeles alvorlige konsekvenser av misforstått hjelpsomhet og idealisme. Det er rendyrket naivitet.

Ingen kan beskyldes oss for navlebeskuelse, vi er så utadvendte at vi glemmer at vi har egne innbyggere som også trenger, og har krav til å leve et anstendig liv, men dessverre, det å ta hånd om våre egne gir ikke internasjonal status, det gir bare inflasjon.

Det internasjonale hjelpebehovet er så stort at vi ikke har fantasi til å forstå størrelsen, dimensjonen av det. Afrika representerer noe av det vanskeligste, syd for Sahara er det 28 500 000 mennesker som er HIV smittet. Afrikanske stater har som kjent liten betalingsevne. De fikk kjøpe aids- medisin til 90% rabatt, deler av denne subsidierte aids- medisin ble deretter re-eksportert til Europa med gigantisk fortjeneste.

På verdensbasis er tallet på HIV smittede over 40 000 000 og ved utgangen av 2001 var det 14 000 000 barn som hadde mistet en eller begge av foreldrene sine av aids.

I 2001 ble 5 000 000 nye mennesker HIV smittet og det døde 3 000 000 av aids.

I Kina bor der 60 000 000 mennesker som er funksjonshemmet, og så har vi gatebarna i India, i Brasil, ja vi kan ta hele Mellom-og Syd Amerika, Russland,

Meksiko, i Amerika, i Europa, i Oslo.

Vi kan heller ikke unnlate å nevne alle de som er blitt lemlestet / skadelidt av omfattende krigshandlinger verden rundt, som er blitt bombet, skadeskutt, sprengt av landminer, fordrevet, osv. osv.

All denne dævelskapen er ikke forårsaket av resursmangel eller naturkatastrofer, det er resurser nok til alle som bor på kloden.

Den kan beregningsmessig kunne brødfø det dobbelte av dagens befolkning. Det er på grunn av organisert kriminalitet, kriminelle statsledere, og udugelige politikere som lar de multinasjonale selskapene få lov til å operere uten politisk kontroll, det vil si de legger premisene for sin egen virksomhet selv, at verden ser ut som den gjør.

Konferer TV programmert DOK 1 Søkelys på Henry Kissinger, tyskeren som ble en av USAs mektigste menn. NRK 1 mandag 18. 11. 02. Vi ser også en snev av samme holdninger i Brennpunkt om Mehamn-ulykken sendt tirsdag, 19.11.02 hvor havarikommisjonen og forsvarret tåkelegger de faktiske forhold om hendelsesforløpet.

Jeg skrev i en tidligere artikkel om en jeg kjenner, han hadde en meget høy stilling i et departement og som hadde spilt en avgjørende rolle i-ugjerningen mot de kastrerte og lobotomerte. Han sier at han var i sin fulle rett og viser ingen anger. Mitt spørsmål blir da : Hvorfor skal vi brødfø en så stor andel av politikere og byråkrater med så liten intelligens? Og hvorfor kan vi ikke " kvitte oss" med de såkalte ekspertene som har så liten moral og så liten hjerne? Her hos oss, innbyggerne i DEN NORSKE STORMAKT,

har offeret alltid måtte vike plass for overgriperen som alltid har hatt og har mye større rettssikkerhet enn offeret. Dette enten overgrepet har vært forårsaket av privat eller offentlig vold. Påtalemyndigheten har forbeholdt seg retten til å tale offerets sak, for da kommer ikke hevnmotivet frem i rettssalen. Det kommer dessverre ikke noe annet frem heller som gir offeret rettsbeskyttelse.

Verdens elendighet er dessverre selvforkylt, de multinasjonale selskapene med Amerika i spissen vil ikke ha internasjonale kjøreregler for det hemmer profitten. Krig er dessuten for de våpenproduserende land REALLY BIG BUSINESS.

Alle disse menneskene skal vi hjelpe, vi Den Norske Stormakt, bare ikke våre egne hjelpetrengende.

For at vi skal kunne gi skattelettelse til de som har mest må vi ta fra de som har minst. Det er logisk, for det er flest av oss. Det forsto barnehjemsgutten fra nord som ble LO Pamp og som sammen med arbeiderpartiet sørget for at Kjell Inge fikk kjøpe Aker for Akers egne penger. Det ga nemlig innpass i de privilegertes verden og tilgang til de høye smørbrød. Denne kunnskapen om prosenter tok både Grete Knutsen og Kjell Opseth med seg vestover og omsatte den i spillet om Mjøllem og Karlsen AS.

Kjell Magne har også lært dette spillet, smilende som han eier hele verden sier han: Jeg og Putin står sammen mot terrorisme. Jeg støtter Amerika i kampen mot terrorisme, underforstått, han aksepterer at Bush har vikarierende motiver. Det er oljen som er den underliggende faktor i

kampen mot terrorismen i Irak. Jeg og Kofi Annan, og aldri et ord om overgrep av Israel. Dette minner meg om historien om den mest populære gutten i klassen, hvorfor var han det? Jo, han kjøpte seg venner.

Vi, den Norske Stormakt, utgjør av verdenssamfunnet 4,5 millioner av hele 6 milliarder, en kjempebrøk på hele 0,000075 prosent. Er vi så forbandet naive at vi tror verden bryr seg om oss dersom vi en gang skulle trenge hjelp uten å betale for oss? Sorry Kjell Magne kom deg ned på jorden igjen, vi har valgt deg for at du skal forvalte nasjonens resurser til beste for landets innbyggere, ikke for at du skal befri verden for all dens elendighet og ondskap.

Den Norske Stormakt sin politiske betydning ble ganske godt illustrert da den tyske forbundskansleren kom i november på besøk til Kjell Inge. Kjell Magne måtte da pent finne seg i å spille 2. fiolin.

Selvfølkelig skal vi hjelpe våre medmennesker i nød, men slik som hjelpen fungerer i dag er sjansene for å motta hjelp av en hjelpetrengende mye, mye mindre enn sjansen for å vinne i Lotto, det forsvinner så mye underveis at den som virkelig trenger hjelp får svært lite. Da ser jeg bort fra hjelp i forbindelse med naturkatastrofer. Hjelpet behovet er så enormt stort at det må helt andre fordelingspolitiske virkemidler til for at det skal ha noen varig effekt i utvikling av bedre levestandard for folk i den tredje verden.

Vi, Den Norske Stormakt, er så fordområde opptatt med å være internasjonale – det er makt i de internasjonale sale, – at vi glemmer de vanskeligstilte i vårt eget land. Det er de syke og funksjonshemmede (all uføre er funksjonshemmet), skole og utdanningssystemet, de pleietrengende som må betale prisen for den foreslåtte skatteletten til de som har mest –.

Når statsministeren også bruker ca 400 millioner på en uforpliktende miljøkonferanse i Johannesburg er det virkelig et paradoks at han legger frem et statsbudsjett som er så stramt og har en så til de grader usosial profil både ovenfor de svakeste i samfunnet og ovenfor kommune-norge at han ikke får flertall i stortinget for det. Politikerne krangler om beløpstørrelse som utgjør fra 0,5 til 0,8% av statsbudsjettet. Det har overhodet ingen innflytelse for den norske økonomien. Det er rendyrket tøv.

Vi har en arbeidsminister som gjennom sitt yrkesaktive liv har beskjeftiget seg med teoretiske modeller godt beskyttet bak kateteret, han snakker om

et inkluderende arbeidsliv hvor mennesker med forskjellige sykdommer og handikap skal arbeide sammen med friske i fred og harmoni. Lammet og løven skal gresse fredelig sammen. Kjære Victor, ikke trekk festtalene inn i statsbudsjettet, la de fortsatt være i to forskjellige verdener. Du burde vite hvem som ryker først ut gjennom døren under nedgangstider. Det er de som lider av en eller annen sykdom eller et handikap og som representerer en mulig risiko for større fravær enn det bedriften i en trengt økonomisk situasjon kan tolerere.

I arbeidslivet gjelder bare den sterkestes rett, det vet du. Og du vet videre at holdningene for mange av de som du har vært med på å utdanne er detaljorienterte og kontrollerende, noe som kan gi kort-siktighet og manglende evne til visjonær tenkning. Det er nemlig ikke slik at alle avdelinger kan ligge over gjennomsnittet. Du burde kanskje også tenke over lederens ansvar for at mange er blitt skviset ut av arbeidslivet, det er mange som er blitt uføre grunnet psykopatiske ledere.

Sosialministeren surfer på samme bølgen, den som ikke kan arbeide skal heller ikke spise. I hennes og arbeidsministerens oppfatning er vi latsabber og kjelt-ringer som prøver å utnytte systemet og som bare har oss selv å takke for at vi er kommet i den situasjonen vi er i. Derfor skal all hjelp til personer som av en eller annen grunn er falt utenfor det etablerte arbeidsmarked reduseres og aller helst opphøre. Trygden har gjennom alle år vært underregulert, tross det foreslår hun at en uføretrygd ikke skal kunne tjene mer enn kr. 5000,- pr år i tillegg til trygden. Den som tjener mer enn det mister trygderettigheter.

Den mister også menneskeverd, fordi det å kunne være med litt, gir en tilfredsstillelse, en følelse av å kunne bidra med noe, å være litt til nytte. Den sosiale siden ved å treffe andre mennesker i et arbeidsfellesskap betyr veldig mye for selvbildet. Det å være utstengt er vondt, det å være stigmatisert er enda vondere.

Tror sosialministeren at arbeidsgivere står i kø for å ansette uføretrygdde i fast og forpliktende arbeidsforhold? Tror hun at timelønnen for uføretrygdde er så høy at de bare kan jobbe noen få timer så er lommeboken stappfull av knitrengende pengesedler og at fremtidige pensjonspoeng flyr rett til himmels?

Det foreligger nå en dokumentasjon på nok en mislykket stønadsreform. Overgangsstønden for alenemødre har allerede nå gitt en ekstra omdreining på fattigdomsskruen for enda en vanskeligstilt gruppe, men fattigdomsproblemet er jo så genialt blitt redusert. Natten over ble pro-

blemet løst, det var jo bare å omdefinere fattigdomsgrensene – vips, så hadde ikke kongeriket flere fattige igjen. Gratulerer sosialminister, det enkle er ofte det billigste.

Er dette rettferdig nestekjærighet, Kjell Magne??

Oddbjørn Otterstad

A K E R S H U S	
Bærum Akupunktur Klinik	Sandvika Storsenter, 1338 sandvika. Tlf. 67 56 40 48
Interoptik Jessheim Optiske	Fakkelsenteret, 2050 Jessheim. Tlf. 63 92 77 50
BUSKERUD	
Motokov Norge AS	Bj. Bjørnsonsgt. 80, 3044 Drammen. Tlf. 32 24 67 50
Hønefoss Naprapatklinikk	Bent Strindberg. Fossv. 5, 3510 Hønefoss. Tlf. 32 12 19 71
ROGALAND	
Felleskjøpet Rogaland Agder	Sundegt. 11, 4400 Flekkefjord. Tlf. 38 32 68 40
Sola Kommune	Rådhusvn. 21. Pb. 99, 4097 Sola. 51 65 33 00 (7,45-15.15) E-post: epost@sola.kommune.no
MØRE OG ROMSDAL	
ADVOKATFIRMA GARMANN & OPDAHL DA	Notenesgata 3, Pb. 16 Sentrum, 6001 Ålesund Tlf.: 70 16 18 00
TROMS	
Tromsø Kommune	9299 Tromsø. Tlf. 77 60 40 00
STØTTEANNONSER	
AS Bærum Septik og Transportforretning	
Volvo Personbiler Norge AS	
Advokatf. Andersen & Bache-Wiig AS	
Nettbuss AS	
Tessta AS	
Holmestrand Optikk	
Slemmestad Apotek	
Proregn AS	
Svein H. Albertsen Agentur	
Brilleland AS	
Isopharma AS	
EuroContact Norge AS	
Klinikk For Klinisk Homøopati	
Tromsø Kommune	

Norske Bertel (43), løser gåten.

Fant metode for å avsløre nakkeslengskader

Fysioterapeut Bertel Rune Kaale (43) i Sandane i Nordfjord er plutselig blitt en av verdens fremste eksperter på nakkeslengskader.

Sammen med røntgenspesialister og nevrokirurger i Bergen har Kaale servert verden en sårt etterlengtet diagnostikk for nakkeslengskadene.

Det har vist seg mulig å påvise avrivning og skader på fire korte, men kraftige, leddbånd som ligger godt skjult øverst i nakken. De utgjør selve festet- hengslingen- mellom hodet og ryggstølen.

De fire korte og kraftige leddbåndene utgjør selve skjuten mellom hodeskallen og ryggstølen. Disse leddbåndene er 4–5 millimeter tykke, og er bare inntil 11–12 millimeter lange. De er i utgangspunktet råsterke- de bærer 25 kilo hver. Men de er ikke elastiske, og kan bli skadet under voldsomme påvirkninger som for eksempel en bilkollisjon.

Metoden er allerede blitt gjenstand for artikler i internasjonale røntgenmedisinske tidsskrifter. Oppdagelsen anses som den største på området – i hvert fall de siste 10 år.

Ny hverdag

Funnet kan medføre en ny hverdag for tusener av nakkeslengskadde, både fordi de kan få erstatning og trygdeytelser knyttet til en anerkjent skade, og fordi en god del av dem i fremtiden kan gis bedre behandling.

Det som nå blir et medisinsk, kirurgisk forsøk, startet i 1995, da fysioterapeut Bertel Rune Kaale i Sandane tok kontakt med røntgenlege Jostein Kråkenes på Haukeland sykehus.

Men egentlig startet det på 80-tallet, da Kaale tok sin fysioterapiutdannelse, og fikk en lærer med nakkeslengskade.

– Jeg hadde ingen interesse for nakke. Men jeg så hans kamp for å holde seg i arbeid. Jeg ble kort og godt hektet på det, forklarer han.

Da han tok hovedfag i manuell terapi, ble han klar over at det manglet mye kunnskap innen nakke-diagnose.

– Det viste seg etter hvert at jeg klinisk sett påviste et skadeforhold som ikke eksisterte i litteraturen, sier han.

– Det er rett og slett merkelig at ingen har sett på selve stedet hvor hodet henger fast på ryggstølen. I stedet har man fokusert på områder lenger nede i nakken.

I dag er Bertel Rune spesialist i manuell terapi, en hovedfagsutdanning som blant annet gjør ham skikket til – bare med hjelp av hendene – å finne ut om pasienter har nettopp de spesielle avrivningene som diagnosen beskriver.

Skrur hodet fast igjen

Med den nye diagnosemetoden som bakgrunn starter nå Haukeland sykehus et medisinsk forsøk med inngrep på alvorlig whiplash-skadede pasienter.

Inngrepet består i at hodet rett og slett skrues fast igjen: Det festes til de øverste ryggvirvlene ved hjelp av plater og skruer av titan. Dette er i seg selv et kjent inngrep som gjerne foretas på pasienter med for eksempel nakkebrudd, forklarer avdelingsleder Erling Myrseth ved nevrokirurgisk avdeling ved Haukeland sykehus.

– Vi vet ikke om vi vil lykkes – om dette er en god behandling. Men vi håper at dette kan bety – skal vi si – en rift i whiplash-tåken, sier professor Knut Wester.

*Sakset fra VG onsdag 16.oktober 2002
Av Harald Vikør og Per Svein Reed (foto)*

Går oljefondet fløyten?

De gigantiske driftsinntektene fra Oljefondet som stadig plasseres i utlandet, vil neppe noensinne bli tilbakeført til Norge. Det blir stadig klarere at det kan regnes som tapt. Ikke engang den såkalte permanentinntekten (definert som 4 prosent av den anslåtte samlede oljeformuen) blir på langt nær brukt i sin helhet. Folk bør kjenne til at vi gjennom handlingsregelen bruker 26 milliarder kroner, men kunne årlig brukt 130 milliarder uten å spise av oljeformuen! (jf. «Økonomisk Rapport» nr. 8, 2002.) En kjent økonom har uttalt om pengeforvalterne våre – når det gjelder den delen av formuen som ligger under havbunnen – at myndighetene er «overforsiktige og preget av gjerrigknarker». Med vanlige folks øyne kan det synes som om det foregår en sniksparring av store summer.

Imidlertid, sterke pressgrupper og mange politikere har faktisk lenge ønsket det slik. Så ufortrødent plasseres det fortsatt gode penger i verdipapirer i utlandet med ynkelig resultat. Nåværende statsråd Victor D.

Norman sa i sin tid at Oljefondet «ikke gir høyere avkastning enn det enker og faderløse oppnår i amerikanske pensjonsfond».

Jeg mener situasjonen er enda verre: Det er spådd at den lange vedvarende nedturen på verdens børser ved årets utgang vil ha redusert Oljefondet med nesten 200 milliarder kroner. Etter min mening regelrett en forvaltningsmessig og tragisk fiasko!

Både gamle klassikere og nyere fagøkonomer har kommet med relevante advarsler. Her er noen av dem: Den britiske sjeføkonom og professor Roger Bootle, forfatteren av boka «The Death of Inflation», har uttalt at «årsakene til de økonomiske forandringer som nå iler gjennom samfunnene er flere. Men de har et felles ledermotiv. De bidrar alle til de konkurransepregede markeders triumf og inflasjonens død – slutten på den lenge vedvarende inflasjon i vesten».

Den velkjente amerikanske økonom John Kenneth Galbraith har sagt at «den økonomiske tenkningen er til enhver tid akterutseilt, for det skjer stadig forandringer i sam-

funnet. Tenkningen passer m.a.o. ikke til realitetene».

Den i Norge lite påaktede norskøkonom Thorstein Veblen (1857–1929) sa også noe vesentlig i denne sammenheng, nemlig at «økonomiske teorier og læresetninger er ikke permanente. De har ikke evig liv. Økonomiske teorier er basert på hva samfunnet tror på. Hvis samfunnets verdisystem forandres må også de økonomiske teorier forandres».

Det er tragisk at dagens rådende økonomer så ofte lukker øynene for disse viktige uttalelsene. Selv deres store guru, John Maynard Keynes' tese har de valgt å overse; Keynes sa: «When facts change, I change my mind. Don't you, Sir»? Eller noe fritt oversatt: Når de faktiske forhold forandrer seg, forandrer også jeg mine holdninger til og syn på ting. Gjør ikke De det?

*Sakset fra Dagsavisen, 21.09.2002
Av Per Benterud.*

Åtte begikk SELVMORD!

Åtte pasienter hos smertespesialist Trond Stokke maktet ikke å leve med nakkesmerter og tok sitt eget liv.

– Mennesker med nakkeskader utsettes for enorme lidelser. Mange får selvmordstanker og tar livet sitt når de møter veggen og ikke får hjelp i Norge. I løpet av få år har åtte av mine pasienter begått selvmord, sier Trond Stokke til VG.

Den tidligere lederen av smertebehandlingen på Ullevål driver privatpraksis og har innledet samarbeid med røntgenspesialist Eckhard Volle og nevrokirurg Abbas Montazem for behandling av nakkeslengskader i Tyskland.

– Jeg har henvist nærmere 100 pasienter for utredning og påfølgende operasjon. 85 prosent av disse forteller at de har fått et bedre liv etter behandlingen, sier Stokke, som understreker at det ikke er oppfunnet noen operasjon som gjør disse pasientene helt friske.

Gode erfaringer

Hvorfor har ikke disse pasientene fått hjelp i Norge?

– Instabilitet mellom hodet og nakken er

vanskelig å påvise. Diagnostikken til Volle og Montazem er ny, og metodene er ikke fullstendig vitenskapelig gjennomarbeidet. Jeg forstår skepsisen, vedgår Stokke.

Men han mener at Volle og Montazem er to av verdens beste innenfor sitt fagfelt.

– De kliniske erfaringene i Tyskland er så overbevisende at vi bør tilby dette til pasienter som er så dårlige at de er på selvmordets rand, sier Stokke.

Ifølge Stokke sendes pasientene hjem igjen fra norske sykehus med beskjed at legene ikke finner noe som er galt.

Risikofyllt

De som har krefter igjen i kampen for å bli frisk, kommer i kontakt med Trond Stokke. Han henviser pasientene videre til Tyskland der funksjonsundersøkelser i en åpen MR-maskin brukes for å avsløre skadene.

Smertespesialisten legger ikke skjul på at inngrepet hos Montazem er svært risikofyllt. Operasjonen foregår svært nær blodårer og nerver til hjernen og ryggmargen.

– Når så mange føler seg bedre etter operasjonen, finner jeg det likevel etisk ufor- svarlig å si nei til pasienter som desperat prøver å bli kvitt smertehelvetet, sier Trond Stokke.

Smertehelvete i 12 år

Etter nakkeslengskaden i 1990 ble livet et ustoppelig mareritt for Liv Lyng (40). Hun måtte selv betale for å øke livskvaliteten.

Den uføretrygdede tre-barnsmoren fra Stryn i Sogn og Fjordane har kjempet en innbitt kamp for å komme seg på bena. Prisen hun har betalt, er skyhøy – både økonomisk og psykisk.

– Over 150 000 kroner kostet operasjonen som til slutt gjorde meg frisk. Den måtte jeg punge ut for selv, og Rikstrygdeverket har avvist mitt refusjonskrav, sier Lyng til VG.

Ingen i det offentlige norske helsevesen kunne hjelpe Lyng for å kurere de

vanvittige hodesmertene, øresus, sviktende balanse og hukommelse, og etter hvert manglende taleevne.

Hun prøvde alt for å bli frisk. Radiofrekvensbehandling i utlandet, opphold på flere private behandlingsinstitusjoner, smerteklinikker og terapi. Uten merkbart resultat.

– Jeg kan dokumentere utgifter på over 700 000 kroner i kampen for å bli frisk, forteller hun til VG.

Lang kamp

Underveis kom hun i kontakt med Trond Stokke på Smerteklinikken i Oslo. I april i fjor ringte han til Stryn og fortalte om doktor Abbas Montazem i Ulm i Tyskland.

Etter operasjonen måtte Liv Lyng kjempe nok en kamp for sine rettigheter – nå mot hjemkommunen i Stryn.

– Hun fikk ikke tilgang på nødvendige hjelpemidler.

– Hun fikk ikke tilbud om ergoterapeut. Hun fikk ikke hjemmehjelp, men beskjed om at barna på 13 og 15 år kunne hjelpe henne.

Jeg følte meg grundig avvist og ikke tatt på alvor. Først da jeg tok kontakt med ordføreren og en annen nakkeslengskadet kvinne som ringte helse- og sosialsjefen, begynte hjelpeapparatet å forstå, sier Lyng. Helse- og sosialsjef Berit Wetlesen i Stryn kommune beklager at Liv Lyngs behov ikke ble avdekket tidligere.

Etter et forlik med forsikringsselskapet Gjensidige fikk Lyng utbetalt nesten 1 million kroner i erstatning etter trafikkulykken.

*Sakset fra VG tirsdag 15.okt. 2002
Av Arne Rovick og Roger Neumann*

Utvalgt samarbeidspartner for LFN:

Advokat
PER BJØRGE

ERSTATNINGSRETT

◆ PERSONSKADE	◆ ARBEIDSRETT
◆ NAKKESLENGSKADE	◆ FAST EIENDOM
◆ TRAFIKKSKADE	◆ BYGNINGSRETT
◆ YRKESSKADE	◆ ALMINNELIG
◆ PASIENTSKADE	PRAKSIS

Advokatfirmaet

BJØRGE OG SKAARAAS ANS

Postboks 444, 1703 Sarpsborg,

Tlf: 69 16 23 23 Fax: 69 16 23 20 Mob. 907 54 920

Hvis du tilbringer livet med å engste deg for en storm, får du aldri anledning til å nyte solskinnet

Morris West

Når livet gir deg tusen grunner til å gråte, må du vise at du har tusen og én grunner til å smile.

Benilde Costa Rodrigues

Jeg tenker ikke på all elendigheten, men på all den skjønnhet som ennå er igjen.

Anne Franks dagbok

De fleste skygger i livet

Nakkesleng-pasientene

Flere tusen nordmenn pådrar seg hvert år alvorlige nakkeskader. En rekke pasienter hevder at de ikke tilbys et behandlingssopplegg i Norge. I et desperat forsøk på å bli kvitt smertene er et 50-tall pasienter de siste 2–3 årene blitt operert i utlandet, og de har betalt hele regningen på 150 000 – 200 000 kroner selv.

Rikstrygdeverket nekter å refundere utgiftene og begrunner dette med at behandlingstilbudet finnes i Norge. Myndighetene fester heller ikke lit til behandlingsmetodene som brukes av den omstridte dr. Abbas Montazem i Tyskland. Smertene, de økonomiske lidelsene og mangel på hjelp har medført tragiske menneskeskjebner og selvmord.

SMERTENE FORSVANT

Nakkeslengskadede Elisabeth Westerlund Olsen kostet staten 400 000 kroner i sykepenger. Men hun måtte selv betale 200 000 for operasjonen som fjernet smertene.

– **Men Staten nekter å betale for operasjonen**

– Kampen for å komme seg på bena har vært grusom. Hvorfor må det være slik i verdens rikeste land? Spør Elisabeth Westerlund Olsen (32) i Ålesund.

Hun ble henvist til operasjon i Tyskland av smertespesialist Trond Stokke. Men Rikstrygdeverket nekter å dekke utgiftene. Olsen får heller ikke penger fra den milliardstore utenlandspotten.

– De nekter å betale fordi de mener at det finnes kompetanse til å gjøre meg frisk i Norge. Men jeg har da aldri fått et behandlingstilbud her, sukker Elisabeth Westerlund Olsen.

For henne er det mildt sagt underlig at en venninne fettsuging i utlandet på Statens regning!

Påkjørt bakfra

I 1995 ble bilen hun førte, påkjørt bakfra. Westerlund Olsen ble fraktet til Legevakten etter ulykken, men sjekket ut som uskadet – uten at det ble tatt røntgen.

– Jeg ble gravid og var hjemme i over 2 år. I denne perioden hadde jeg kraftig hodepine og mistet delvis synet på det ene øyet, forteller barnepleieren.

Hun ble innlagt på sykehuset i Ålesund og senere på Regionsykehuset i Trondheim. Ifølge alle tester, var hun frisk. Til tross for lidelsene begynte hun på jobb igjen. Da sa det pang.

Finner ikke noe galt.

– Dette utløste en voldsom hodepine, trykk i øyet, lammelser, nervesmerter i foten og manglende balanse, sier Elisabeth Westerlund Olsen.

Hun ble på nytt sendt til nevrolog og sjekket grundig i MR maskin. Beskjeden var det samme: Vi finner ikke noe galt.

I et desperat forsøk på å bli kvitt smertene har hun forsøkt alt fra fysioterapi, kiropraktor, akupunktur til smerteterapi.

I privat regi lot hun seg også behandle på RF-klinikken i Oslo. Her kom hun i kontakt med smertespesialist Trond Stokke. Han gjorde en funksjonsundersøkelse med røntgengjennomlysning på Elisabeth Westerlund Olsen – og fant svaret.

– Hodet ditt er «løst»!

Stokke anbefalte røntgenspesialist Eckhard Volle i Tyskland for utredning.

I februar fikk hun øyeblikkelig stil diagnosen: Instabilitet mellom hodet og nakken – relatert til trafikkulykken i 1995.

Enkelt valg

– Valget om å la seg operere i Tyskland var ikke særlig vanskelig, sier hun og ektemannen Børre Olsen.

18. april i år var hun tilbake hos nevrokirurg Abbas Montazem i Tyskland. I løpet av den nesten 3 timer lange operasjonen fikk hun boltet fast to bånd til kraniet – rett og slett for å feste hodet til nakkevirvlene.

Lever igjen

– Jeg har det mye bedre. Hodepinen er så å si vekk, jeg har ikke smerter 24 timer i døgnet og har begynt å leve igjen, smiler Elisabeth Westerlund Olsen.

Hun har fått beskjed om at det vil ta opp til et år før hun kan leve normalt.

– Det har vært en lang kamp. Mange ganger har jeg vært nær på å gi opp. Det har også satt ekteskapet på svært harde prøver, forteller to-barnsmoren til VG.

Etter operasjonen har hun måttet kjempe hardt for å få nødvendig hjelp under rehabiliteringen.

– Hjelpemiddel og ergoterapeut måtte jeg sloss hardt for. Hva skal en gjøre når en har barn på fem og syv år som ikke har en frisk mor?

Engasjert advokat

Hvorfor må det være slik selv om man er operert i utlandet? Hvorfor møter man veggen på

alle offentlige kontorer? Spør barnepleieren.

Hun har engasjert advokat Ola J. Strømsmoen i advokatfirmaet Steenstrup Stordrange til å ivareta hennes interesser. Han forbereder nå en erstatningssak overfor Westerlund Olsens forsikringsselskap.

– Anbefaler IKKE metoden

Rikstrygdeverket refunderer ikke en eneste krone til nakkeskadde som på privat basis lar seg operere i utlandet.

De siste to-tre årene har 50 pasienter betalt nærmere 8 millioner kroner for avstivingsoperasjoner i utlandet, for å bli kvitt de verste lidelsene.

– Vi forholder oss til fagmiljøet her hjemme som ikke anbefaler metodene som brukes av for eksempel Abbas Montazem. Det finnes ingen vitenskapelig dokumentasjon på at behandlingen er god nok, sier Jan Ove Nesse som er Rikstrygdeverkets prosjektleder for kjøp av helsetjenester i utlandet.

Smertespesialist Trond Stokke ved RF-klinikken i Oslo kritiserer norske fagfolk.

– Jeg tror det er viktig å være åpen for nye synspunkter og muligheter i diagnostikken og behandlingen av disse pasientene. Selv om vi mangler tung dokumentasjon på diagnostikken av instabilitet mellom overgangen mellom hodet og nakken, er det uetisk totalt å avvise mennesker som lever med store lidelser, sier Trond Stokke til VG. Landsforeningen for Nakkeslengskadde (LFN) er også svært misfornøyd med tilbudet i Norge.

Kjempeproblem

– Vi har et kjempeproblem. For det første hører ikke legene på nakkepasientene. De er også altfor dårlige til å stille diagnose og operere folk, sier leder Liv Hagen i LFN. Ifølge Jan Ove Nesse har norske leger tilstrekkelig kompetanse til å bruke samme teknikker som Montazem.

– Men ekspertene mener behandlingen er for usikker og lar derfor være. Vi kan behandle nakkeslengskadde, men det er ikke alltid disse menneskene blir friske, sier Nesse.

Han opplyser at helsemyndighetene nå ser nærmere på nakkeproblematikken, og St. Olavs Hospital i Trondheim blir trolig kompetansesenter i Norge.

Sakset fra VG mandag 14. oktober 2002
Av Arne Rovick og Andre Pedersen (foto)

Min private «himmel»

I en alder av 17 år ble min datter en personlig kristen – hun ble frelst.

Dette har forårsaket mange diskusjoner i «heimen». Hennes mamma, altså undertegnede, har alltid hatt og har fortsatt store problemer med å tro på et liv etter døden. Jeg har aldri helt forstått hva vi skal foreta oss der "oppe" i himmelen. For ei tid tilbake hørte jeg på lokalradio en predikant som forkynte at HERREN snart kom for å hente sine til HIMMELLEN. Det var ingen sorger, ingen tårer, ingen bekymringer eller problemer av noe slag, nei ikke engang strømregninger skulle man behøve å bekymre seg om der oppe. Og da er man vel død- hæ???? Ifølge dette nyfrelste «barnet» mitt skal vi leke, danse og være glade, i Himmelen. Tro det eller ei, vi skal spille fotball også!!!! Og om dette er sant, ja, da får jo fotballgalskapen en mening.

Jeg har nettopp lest ei bok dattera mi ga meg. «Tatt tilbake» heter den. Boka handler om at herren henter sine bort fra jorda. Plutselig forsvinner alle verdens barn. På et stort fly blir over halvparten av passasjerene borte uten at noen merker noe, kun klærne deres ligger igjen på setene. Mange millioner mennesker over hele verden forsvinner uten noen forklaring. Kun de kristne forstår hva som skjer, og forundringer i menigheten m.v. er stor over at noen de trodde hadde fri-billett, de blir tilbake her, samtidig som noen av «de andre» brått forsvinner.

Nå ja, boka har fått meg til å fundere litt på dette her med himmel og helvete, Edens hage, Paradiset og alt det der. Jeg har latt fantasien få fritt spillerom, og sett litt på «utvelgelsen».

Lukk øynene dine og tenk på hjemstedet ditt uten noe annet enn naturen.

Fjern alt menneskene har bygget og gjort, ta vekk asfalten, telefonstolpene, husene, supermarkeder og Statoil stasjonen nede på hjørnet. Kan du se for deg Himmelen da????????

OK – da starter vi på utvelgelsen, nei forresten la oss først eliminere de som så visst ikke skal innafør porten.

Vekk med tidenes diktatorer og herskere med blod på hendene. Terrorister, mordere, alle de som har myrdet eller mishandlet noen på noen måte - rett til helvete med dem.

Dernest alle de som har utøvd makt over småfolk fordi de vil ha penger og makt – til helvete med dem også. Kan ikke se Rø.... I min himmel, nei.

I samme slengen forkaster vi direktører og toppfolk i forsikringsselskapene, vil ikke se en eneste av deres saksbehandlere i mitt «Rike». De fleste av tidens politikere får ikke billett. Det er ikke mange «forsikringsleger» der oppe heller, nei.

Så mine damer og herrer åpner vi Porten til Himmels Rike..... Alle verdens barn kommer først inn.

Tidens kunstnere får slippe inn i mitt Rike. Malere, diktere, forfattere.

Jeg ser for meg en mann med hvit kjortel, sittende på en stein med et vinglass i hånden, det er Odd Nerdrum, som forteller Rembrandt hvorfor han malte børsj – for så i neste øyeblikk å fortelle hele forsamlingen at han egentlig ikke var noen kunstner, kun en stakkars kitschmalers.

Ved enden av et stort langbord i min hage ser jeg en liten og blek mann, det er Sokrates i ivrig samtale med Wenche Foss, de prater om sannhet og rettferdighet. Flere av tidenes store oppdagere er der.

Alle med sykdom, skade eller lyte får plass i min Himmel. Rullestolbrukere kommer gående inn i Himmelen, nakkeslengskadde kommer vandrende inn med rette nakker, høyt hevet og uten kraver. Tåken og disen er borte i hodene på de med hode- og hjerneskader, de skal tenke klart og ha ordet i sin makt. Alle de som har gjort en innsats for andre menneskers ve og vel kommer også inn. Så noen få politikere – men de skal gjøres stumme – og de skal kun tjene de andre i Riket.

Og – som en påminnelse om det jordiske liv – ser jeg Korsvold & Co – dinglende i fallskjerm høyt oppe i lufta et sted – helt uten landingstillatelse.

Og så – lukker vi Porten til Himmelen – Ha en god tur og VELKOMMEN INN!!!!!!!!!!!!

Med hilsen Bjørg Schjølberg

Vi er ikke så viktige som vi vil ha det til!

Det nylig avsluttede verdenstoppmøtet om miljø og utvikling i Johannesburg samlet statsledere, regjeringssjefer og ministre fra mer enn 100 stater. Norge var godt representert, med statsminister, miljøminister, utviklingsminister og en stor delegasjon. Vi som deltok som observatører, følte oss verken ensomme eller unike som nordmenn.

Det var imidlertid en unik opplevelse å komme hjem og lese norske aviser. Her fikk vi inntrykk av at toppmøtet sto og falt med den norske innsatsen, og at Norge til slutt reddet det hele fra fiasko. Da er det pussig å tenke tilbake på minnene fra Johannesburg; vi fikk inntrykk av at konferansen dreide seg om helt andre ting enn Norges innsats. Aktørene som var mest i

fokus, var de tre velkjente blokkene USA, EU og G-77/Kina (gruppen av utviklingsland). Et søk i utenlandske aviser avslører at omtalen av «den norske innsatsen» glimrer med sitt fravær.

Et velkjent argument fra nei til EU-siden er at Norge ved å stå utenfor EU kan spille en sentral og selvstendig rolle på den internasjonale arena. Dette argument ble nylig gjentatt i forhold til Norges rolle i Johannesburg på en nei til EU-konferanse om EU's miljøpolitikk. EU-debatten må få gå sin gang, men mitt anliggende er at virkelighetsforståelsen i Norge kan avvike betydelig fra den man får ved å betrakte Norge utenfra. Kanskje kan vi spille en viktig rolle i internasjonale forhandlinger som et blokk-uavhengig land, men denne rollen må ikke blåses opp ut over enhver rimelig

dimensjon. Norske medier legger vekt på den norske innsatsen fordi dette er en interessant vinkling for norske lesere. Norge er og forblir derimot et lite land i verden, selv om vi selv liker å tro annerledes. Det er en sannhet, ikke en påstand.

Norges innsats på miljøtoppmøtet skal ikke underslås. Og kanskje er norske byråkrater av og til glade for at de slipper Eus langdryge og hyppige koordineringsmøter i internasjonale forhandlinger. Men at vi får mer innflytelse ved å stå utenfor EU-blokken, er ingen sannhet; det er en påstand.

*Sakset fra Aftenposten, 14.09.2002.
Av Lars H. Gulbrandsen, forsker ved
Fridtjof Nansens Institutt.*

Advokat somlet - må betale 1,5 mill. kroner i erstatning

Kvinnen ble delvis ufør etter en trafikkulykke, men advokaten hennes glemte foreldsesfristen for erstatning. Nå er han dømt til å betale den erstatningen hun skulle hatt fra forsikringsselskapene.

Borgarting lagmannsrett har dømt en 52 år gammel Oslo-advokat til å betale 1 517 146 kroner i erstatning til en 49 år gammel kvinne, etter at han ikke passet på foreldsesfristen overfor forsikringsselskapene. Oslo-mannen var kvinnens advokat fra 1989 og til sommeren 1995.

Kvinnen var 35 år gammel da hun i 1988 var utsatt for en trafikkulykke. Hun ble påkjørt bakfra i en rundkjøring, og nakkesleng ble konstatert. Neste sommer engasjerte hun advokat. Hun trengte hjelp til erstatningsoppgjøret etter ulykken, som gjorde henne 50 prosent ufør. Høsten 1994 tilbød forsikringsselskapet Vesta en endelig erstatning på 150 000 kroner. Det aksepterte hun ikke, og sommeren 1995 skiftet hun advokat.

Samme høst varslet kvinnens nye advokat, Jørgen Bugge, Vesta om at han ville

komme med en ny beregning av erstatningen. Men Vesta svarte at kravet var foreldet. Det samme svarte de andre to forsikringsselskapene der kvinnen var forsikret – det ene stedet med førerulykkesforsikring, i det andre selskapet gjennom en ulykkesforsikring.

Da gikk kvinnen til rettssak mot sin tidligere advokat, med krav om erstatning for de tapene hun hadde lidd fordi han hadde latt kravene bli foreldet. I byretten var det Vestas advokat Knut Søråas som førte saken for kvinnens tidligere advokat. Søråas innrømmet i byretten at hans klient hadde gjort en feil, og byretten dømte kvinnens tidligere advokat til å betale erstatning.

Dommen ble imidlertid anket, og da saken kom opp i Borgarting Lagmannsrett hadde også advokaten skiftet advokat. Knut Søråas var ute, og Even Sveen førte advokatens sak.

I Lagmannsretten ble kvinnens gamle advokat plutselig hennes fiende, da hans prosessfullmektig Even Sveen forsøkte å så tvil om hvorvidt kvinnen faktisk led av nakkesleng. I retten la han frem legeerklæringer som antydte at kvinnen simulerte. Sveen

mente også at innrømmelsen i byretten, der den saksøkte advokaten innrømmet å ha somlet overfor forsikringsselskapene ikke kunne tillegges vekt.

Slipper å betale selv

Men retten valgte å tro på de ekspertene som tidligere har diagnostisert kvinnen som nakkesleng skadet, og dømte altså advokaten til å betale erstatning til sin tidligere klient. I tillegg til erstatningen må han betale saksomkostninger på tilsammen 221 248 kroner.

Kvinnen som nå er tilkjent erstatning, 14 år etter ulykken, ønsker ikke å kommentere dommen før den er rettskraftig. Den dømtes advokat, Even Sveen, sier til Aftenposten at han ennå ikke har diskutert saken med sin klient.

Men jeg er rystet. Jeg har sjelden lest en dom så full av feil. Jeg vil anbefale at saken ankes, det kan jeg love deg, sier Even Sveen.

Den dømte advokaten vil uansett ikke svi på egen pung. Det er Advokatforeningens kollektive forsikringsordning som betaler for ham.

Sakset fra Aftenposten 21.juli 2002

Kvinnelige leger skvises

Hver tredje lege er kvinne, men et tøft arbeidsmiljø og lange arbeidsdager gjør at bare 14 prosent av kirurgene er kvinner. Forsker Elisabeth Gjerberg sier rett ut at kvinnelige leger føler seg diskriminert.

Blir du innlagt for operasjon, vil du høyst sannsynlig møte en mannlig lege. Det samme er tilfelle hvis du trenger akutt medisinsk sykehusbehandling. Går du til almenlege, gynekolog, barnelege eller psykiater derimot, møter du like ofte og kanskje til og med oftere en kvinne, viser ny norsk undersøkelse. Fredag forsvarer forsker og sosiolog Elisabeth Gjerberg ved Arbeidsforskningsinstituttet sin doktoravhandling om kvinner i norsk medisin.

Holdes utenfor

– Det ser ut til at enkelte mannsdominerte arbeidsplasser i liten grad slipper kvinner inn. Noen kvinner som forsøker seg i kirurgien føler seg diskriminert. Mange finner

seg ikke til rette. Miljøet er røft, og kvinnelige leger kan oppleve at de blir utstøtt, sier Gjerberg.

Det handler blant annet om at enkelte kvinner opplever at de ikke får gjort de nødvendige prosedyrer (operasjoner), som er nødvendig for å bli godkjent spesialist i kirurgi, innen rimelig tid.

– De er ikke en av gutta. Kulturen nærmest «krever» at du skal være lenge på jobben. Det går ikke alltid for kvinner, sier Gjerberg.

Etter endt utdanning velger kvinnelige og mannlige leger overraskende likt når det gjelder spesialistutdanning. For eksempel velger like mange kvinner som menn å jobbe innen kirurgi, av mange sett på som et av de mest prestisjefylte områdene innen medisin. Men etter hvert som de kvinnelige legene etablerer seg med mann og barn, faller de ut.

Mer kontroll

– De spesialisere seg heller innenfor områ-

der hvor de selv har mer kontroll over egen arbeidssituasjon, og som dermed er lettere å kombinere med familie. Sannsynligheten for at en kvinnelig lege blir spesialist, synker med antall barn, viser undersøkelsen. En av årsakene til kvinneflukten fra mannens enevelende kirurgi er også måten store sykehusavdelinger er organisert på.

– Arbeidsbelastningen for leger i spesialistutdanning, særlig innen kirurgi og indremedisin, som er de store spesialitetene innen sykehusmedisin, er lite familievennlig. Stor vaktbelastning og liten forutsigbarhet gjør det vanskelig, sier Gjerberg.

Er du kvinne og ønsker å gjøre karriere som kirurg, bør du finne deg en legeekte-mann.

– Det å være gift med en kollega har positiv innflytelse på kvinnelige legers karriere. De har en felles forståelse av hva som kreves og lik arbeidsfordeling, sier Gjerberg.

ANNE HAFSTAD

Medlemsmøte i LFN-Rogaland

LFN - Rogaland hadde torsdag 26. september 2002 medlemsmøte på Hotel Residence i Sandnes. Totalt hadde nærmere 30 medlemmer og ikke medlemmer møtt opp for å delta i møtet.

Som gjest var både advokat Svein Ueland og LFN-leder Liv Hagen invitert til å informere og besvare på spørsmål fra de fremmøtte medlemmer og gjester. Mange gode tips og spørsmål ble gitt og

Liv Hagen og Svein Ueland klar og opplagte til kveldens «grilling» – som de besto med glans

Styret i LFN-Rogaland. Fra venstre: Konstitueret Nestleder Frank Haugen, Kasserer Astrid Høyland, Sekretær Anna Liv Jacobsen, Leder Johnny Stausholm, Styremedlem Vidar Knudsen og Styremedlem Christian Christiansen. Syvende og siste styrrerrep. Svein Ueland hadde etter sine innlegg takket for seg og er derfor ikke med på bildet.

besvart, slik at det inspirerte mange av de fremmøtte til å komme frem med både kjente og ukjente problemstillinger.

Til tross for at den fremmøtte medlemskaren hovedsakelig bestod av skadde og plagde personer var stemningen lett og løftet. Især var det en av vår medlemmer som fikk latteren til å runge. Han fortalte at han hadde fått ny lege – en kvinne – som ved første konsultasjon ikke ville skrive ut medisin til medlemmet vår, da hun mente at han bare innbildte seg smertene og behovet for medisinen. Det hun derimot ordinerte var gule Post-It lapper hvor på han hver morgen skulle skrive: «Jeg vil bli frisk». Hvilken automat har mon denne legen trukket sin legelissens fra?

Denne kvelden var også mulighet for oss i lokalstyret for å vise ansikt og presentere oss selv, slik at alle fremmøtte endelig fikk sjansen til å se hvem styret egentlig bestod av.

Etter endt «grilling» av kveldens panel sluttet vi kvelden av med kaffe og kake, utlodning av fine gevinster og mye latter forårsaket av konstante morsomme bemerkninger fra vår venn med de gule Post-It lappene.

Etter flere positive tilbakemeldinger fra de fremmøtt konkluderer undertegnet hermed kveldens medlemsmøte for vellykket.

Så er det bare å se frem til neste medlemsmøte – som vi vil forsøke få arrangert som en slags juleavslutning i Western-byen ved Kongeparken. Vi mangler fortsatt å få noen ting til å falle på plass før avgjørelsen om avslutningens lokaliteter blir endelige, men mer om det senere. Så kjære Rogalandsmedlemmer: få med dere neste medlemsmøte – jo flere vi er samlet desto koseligere kan vi få det.

På vegne av styret i LFN-Rogaland

På gledelig gjensyn
Leder i LFN-Rogaland
Johnny Stausholm

ADVOKATFIRMAET KROGSTAD ANS

*Vi har lang og bred erfaring med
behandling av personskadesaker,
trygdesaker samt forsikringsaker*

MNA

Advokat Harald Krogstad

Advokat Tore Sveen

Advokatflm. Geir Morten Løkken

Advokatflm. Olav Kuvås

Advokatflm. Lise Høeg

Advokatflm. Klaus R. Kristiansen

Besøksadresse:

Schreinergården

Olav Trygvassonsgate 30, 7011 Trondheim

Postadresse:

Postboks 746, 7701 Trondheim

Telefon: 73 51 22 66 Telefax: 73 52 67 30

Postgiro: 9051.05.01720 Foretaksnr.: 971 592 656

Kommer assurandører også i himmelen?

Når skaden har skjedd hvor er de da? Forsikringsselskapene, selskaper som dersom du kan dokumentere deg frisk og rask ofte er din beste venn og som kommer på dør og tilbyr deg den ene gunstige forsikring etter den andre. Det gjelder jo om å være godt forsikret dersom uhellet skulle være ute, for da kommer de som dalende fra himmelen og skal være vår reddende engel. Ser du, dette er jo fin loving, som assurandøren selvsagt har lempet fra seg (om ikke ordrett så tilnærmet) med et stort falsk smil på leppene.

Men oppsann, to uoppmerksom billister bak meg har vært opptatt av å pille seg i nesen eller hva vet jeg, og har dermed ikke registrert at jeg faktisk står stille midt på veien, akkurat som resten av trafikken foran meg. To ganger smeller det, og plutselig har jeg to biler trykket langt opp i nakken. Sådan føles det i hvert tilfelle.

Har smerter – kontakter lege og advokat. Må også huske å kontakte den snille fyren fra forsikringsselskapet, som jo nå er min beste venn. Men hva er det nå som skjer? Det er ikke den samme smilende mann jeg høflig serverte kaffe og kake i hjemmet mitt da jeg skulle tegne forsikring og dermed sikre familiens fremtid mot sykdom og ulykker. Det er derimot en avvisende person med løftet finger som sier: «Vi har utført beregninger som sier at kollisjonene var svake – hastighetsforandring på 11,3 km/t. Med vår «kompetanse» og «sorte samvittighet» har vi kommet frem til at alle bilister skal kunne tåle en hastighetsforandring på minst 11,0 km/t, og da du ligger i grenselandet vil du etter vår beregninger ikke få varige men. Derfor vil vi kun betale din tapte arbeidsfortjeneste frem til du kommer deg i jobb igjen, men ingen erstatning for fremtidig inntektstap etc».

Til tross for den «lave hastighetsforandringen» har jeg fått innoperert to titanimplantater i nakken, fått konstatert en kronisk skade øverst i nakken, fått konstatert minst 50% reduksjon i konsentrasjons- og prestasjonsanlegg hos nevropsykolog, blitt henvist til psykiater og de siste 10 månedene vært nødsaget til å måtte innta sterke medisiner, som morfin-

preparater, daglig for å fungere noenlunde i hverdagen og er dermed blitt avhengig av medisinen!!!

Kompensasjonen for inntektstapet mitt er ikke fullstendig. Jeg har gått fra en god inntekt som ingeniør ned til lavest rehabilitering, så mangel på forsikringens oppfølging merkes tydelig. Etter mange for-gjeves henvendelser fra min advokat til «min tidligere venn – assurandøren» har mitt krav om faste utbetalinger av lønns-kompensasjonen endt hos Forlikrådet i Gjesdal. Hurra, tenkte jeg, nå kommer det fart på tingene her. Så kom dagen hvor jeg og «min tidligere venn» skulle bli «beste venner» igjen. Men nei du, ikke denne gang heller. Denne gang holdt «min tidligere venn» og selskapet hans både Forlikrådet og jeg for narr ved verken å møte opp eller melde avbud.

Etter «møtet» i forlikrådet har jeg latt min frustrasjon strømme gjennom tastaturet her, og derfor fått de verste spenningene ut av kroppen. Men stadig kan jeg ikke forstå, at disse umoralske selskapene åpenbart har retten på sin side, når de piner og svekker oss i forveien allerede syke og svake mennesker, så mange av oss blir sykere enn vi var i utgangspunktet. I tillegg oppløses mange ekteskap og samboerforhold blant personer på grunn av de ekstra umenneskelige påkjenninger vi påføres.

Mitt medlemskap i LFN-Rogaland (Landsforeningen For Nakkeslengskadde) og verv som leder har ført meg sammen med mange likesinnede, både yrkesskadde og fri-

tidsskadde, og i mange tilfeller har flere av disse og deres familier så forferdelig redusert livskvalitet at man skulle tro det ikke kunne gå an. De fleste av disse tragiske tilfellene kan uten tvil krediteres de ulike selskapene.

Summa summarum:

Denne hendelsen er dessverre bare en av mange. Disse hendelsene fortsetter å øke på i antall for hver dag som går. Da er det jeg spør meg selv, kan assurandører med sin svarte samvittighet og umenneskelige behandling av syke og svake mennesker, gjøre seg forhåpninger om å komme i himmelen når de en dag sier farvel til denne verden? Med de kraftige eder og forbannelser som daglig hagler ned over disse landet over, er jeg overbevist om at det kommer de ikke!

Jonny Stausholm

ADVOKATFIRMAET

Ytterbøl & Co as

. SARPSBORG . MOSS . FREDRIKSTAD . HALDEN .

ERSTATNINGSRETT

§

. Arve-/familierett
. Barnerett/-vern
. Arbeidsrett

SARPSBORG:
Sandesundsvn. 3
Postboks 404
1703 Sarpsborg
e-post:
sarpsborg@ytterbol.com

FREDRIKSTAD:
Sparebankgården
Postboks 273
1601 Fredrikstad
e-post:
yennifer@online.no

. Personskade
. Nakkeslengskade
. Trafikkskade
. Yrkesskade
. Pasientskade
. Trygderett
. Helserett
. Fast eiendom
. Alminnelig praksis
. Strafferett

MOSS:
Kongensgt. 19
Postboks 165
1501 Moss
e-post:
yenmoss@online.no

HALDEN:
Storgaten 5
1767 Halden
e-post:
halden@ytterbol.com

Ny rapport fra Statens Vegvesen:

Bilførererne har skyld i de fleste ulykkene

Nesten en femtedel av trafikkuulykkene skyldes dårlige veiforhold og mangler ved kjøretøy. Fire femtedeler skyldes menneskelig svikt.

Men fortsatt er det høy fart og uoppmerksomme, uerfarne og trøtte førere som forårsaker de fleste ulykkene på veiene. Det viser en rapport fra Statens vegvesens ulykkesanalyse-gruppe, som ble offentliggjort fredag.

I rapporten analyseres 250 ulykker fra hele landet, hovedsakelig fra 2000. Analysen viser at det først og fremst var menneskelig svikt som førte til ulykkene. Hovedårsaken er:

- For høy hastighet i forhold til kjøreforholdene
- Uoppmerksomhet og feilbedømmelse av trafikksituasjonen
- Manglede kjøreefaring

- Tretthet
- Ruspåvirkning

I utforkjøringsulykker er høy fart den dominerende årsaken, og er regnet som årsaken til samtlige slike ulykker i Aust-Agder dette året. Møteulykker kommer oftest etter uoppmerksomhet/tretthet fra føreren, feilbedømming av trafikksituasjonen, høy fart, liten kjøreefaring eller rus.

Hovedårsaken til kryssulykker er at trafikantene ikke har sett hverandre (uoppmerksomhet), mens høy fart er den klart viktigste årsaken til motorsykelulykker. Fotgjengerulykker skyldes oftest uoppmerksomhet.

– Dette er ikke overraskende. Internasjonal forskning viser at det sjelden er veiforhold og tekniske forhold ved kjøretøyet som er hovedårsak til ulykker, sier Richard Muskaug, senioringeniør i Statens vegvesen.

I bare rundt 20 av de 256 ulykkene er veiforholdene regnet som utløsende eller medvirkende årsak til ulykkene. De viktigste manglene er glatt eller ujevn veibane, dårlig sikt, manglende skilting og grus i veibanen.

Kjøretøyet regnes som hovedårsak eller medvirkende årsak til 24 av ulykkene. Dårlige dekk er den hyppigste mangelen. Med på listen er også dårlige lykter, dårlig teknisk stand, bremsefeil og for tung tilhenger i forhold til kjøretøyet. Muskaug sier bilene generelt er i så god stand at de ikke er noen fare i trafikken. For å få ned antall ulykker må man først og fremst se på førerne, understreker han.

*Sakset fra Aftenposten, 06.10.02
Av Marita Isaksen Wangberg.*

Skjult smerte

Lørdag 27. oktober 2001. Du våkner opp i ei seng på Kongsberg sjukehus etter å ha blitt vekt hver time natta igjennom: Hei, unnskyld at vi forstyrrer. Hva heter du? Når er du født? Du klarer ikke la være å fleipe: Jeg heter det samme som sist, Anne Sofie Lund, trur jeg. Nei, jeg er ikke født. Jeg stupte ut av mor den 23. september. Neste gang finner du på et nytt svar og syns litt synd på folka som har den ekle oppgaven å vekke noen natta igjennom. Noen som helst vil sove. Får muntre dem opp litt, stakkars. Så du smiler hele natta og svarer tull: Altfor gammel vettu, født i 56.

Du husker godt hvorfor du er der. Husker da bevisstheten kom tilbake under en fontene av lys. Plutselig var du tilbake i virkeligheten uten å vite hvor du hadde vært. Der sto Kari. Og bilen. Kari sa: Kom nå, Anne Sofie, så skal jeg kjøre deg til legevakta.

Du fryser. Du er svimmel. Kvalm. Holder på å spy. Hjelmen fortsatt på hodet. Ridepisen i handa. Grus og søle over alt. Smerten. I hele kroppen. Du vrir deg på plass i passasjeretset. Sist du så på klokka var den ti på halv åtte. Idet du ligger på

benken på legevakta, er den ti over åtte. Du fryser, skjelter, svetter. Kvalmen breier seg utover til fingerspisser og tånegler. Du husker litt mer. En hest som gikk rolig for lange tøyler før du falt. Hvorfor falt du? Skvatt hesten? Besvimte du?

Ambulansefolka og mottakelsen gjør jobben sin. Forvirra gjør du greie for hvor du har vondt. Alt er like vondt. Viktig eller uviktig, det er vondt over alt.

Dagen etterpå våkner du til en ny kropp. Vondere enn dagen før. Du er glad du fortsatt er til. Veit du kunne like godt ligget i ei kiste eller hatt utsikter til et liv i rullestol. Men du skal ikke dø, og du er ikke rullestolkandidat heller. Du kan nemlig røre på fingre, knær og tær. Gleden over å puste og være til overskygger smerten idet du prøver å skifte liggestilling. Får deg en tur på toalettet. Gudskjelov, klarer å gå. I speilet ser du et felt på 14x5cm hoven høyre tinning. Sår over hele ansiktet.

Tilbake i senga. Legen dukker opp. Du gjentar hvor du har vondt, for hun spør. Kne, handledd, skulder, ansikt. Pause. Du mumler: tennene mine. Det er noe galt med tennene mine. Med tungespissen har du

kjent et hakk i den bakre venstre jekselen i underkjeven. Høyre jeksel oppe kjennes bare rar ut, uten at du klarer å skjønne hva som er galt. Hvorfor er nakken så rar her på venstre side, har den fått seg en trøkk slik? Du peker på den høyre skulderen og mener slaget har forplanta seg via skulderbladene og muskulaturen tvers over hele ryggen og opp i nakken. Det kjennes sånn ut. Stor smerte mellom skulderbladene. Stråler opp i nakken.

Du har fått en hjernerystelse, sier legen. For sikkerhets skyld skal vi sende deg på CT, føyer hun til. Hva er nå det, tenker du, og smiler takknemlig. Du signaliserer at du tross alt har det bra, og du trur dette skal gå bra. Utpå ettermiddagen blir du skrevet ut av sjukehuset med et ark i handa som forteller hvilke forholdsregler du skal ta ved hodeskader og hjernerystelse. Det går tre-fire dager før du orker å lese det, men du har fått med det viktigste gjennom muntlig informasjon; ta det rolig, ikke les aviser eller se fjernsyn. Ikke noe problem. Du orker ikke engang tenke at du skulle lese eller se fjernsyn.

Utpå dagen neste dag vil du kle på deg. Lage litt mat kanskje. Guttungen må jo få mat. Armene vil ikke lystre. Du klarer ikke bøye deg og knyte skolissene. Høyre kne, eller rettere området over kneet, vil ikke

samarbeide. Prøver du å se til siden, må du snu hele kroppen. Ja, huff at det går an å bli så stiv og støl. Svimmel er du også. Klarer ikke gå oppreist, alt bare svimler. Finner heldigvis senga. Guttungen må lage søndagsmiddagen, og du orker så vidt å fortelle han hvordan.

Dag tre. Mandag. Du er ikke typen som liker å ligge pal. Kravler deg på beina. Holder deg oppe noen timer. Siden går det slag i slag. Første biltur til butikken. Må jo handle. Etter et par-tre uker sitter du igjen på hesteryggen, men du kom deg ikke opp ved egen hjelp. En halv time klarer du. Når du skal se deg til sida, må du snu hele hesten. Stine og du fniser hver gang det skjer. Hele uka. Og neste og neste. Du klarer ikke ri i trav. Bare skritt. Du rir aldri mer aleine. Stine eller Mari er med.

I to uker lever du med dine skadde jeksler, helt til plomben bare hopper ut fra den på høyre side, og minner deg om at det var noe galt med tennene. Det går nye to uker før du kommer på at ødelagte tenner må til tannlegen. Heldigvis klarer han å lappe sammen begge jekslelene uten at det koster deg en formue.

Etter hvert er du innom fastlegen. Konsentrerer deg veldig, klarer å fortelle det meste om alt som er vondt og vrangt. Viktig og uviktig. Du veit ikke hva som er hva. Legen har dårlig tid. Køen er lang. Sjukemelding. Sjukemelding. Sjukemelding. En måned går. To måneder går. Du begynner å ligne et menneske. Skurver og skorper er borte. Du er ikke lenger fullt så stiv, støl og fortumla. Du kjører bil og kjenner tannhjulet i nakken. Det som er skeivt, og med tenner som ikke passer sammen. Etter de lange bilturene vestover må du hvile en dag eller to.

En dag sier du til fastlegen: Men dette handleddet her, bør det ikke snart bli bra, det er jo gått fire måneder. Han forklarer beroligende at det kan ta både ett og to år med et forstua handledd. Du føler deg dum som tror det bare tar et par måneder. Du tør ikke si at du ikke tror det kan ha vært forstua. Forstua handledd pleier å bli hovne og

blå. Det var ikke handleddet ditt. Det har bare vært vondt. Legen veit jo best. Dette går bra. Slapp av.

Du venter et par måneder til før du tør å spørre om ikke en sånn lett liten hjernerystelse snart bør slippe taket. Eller om det kanskje fins noe vi kan gjøre for å få litt fortgang i dette. Legen svarer rolig at det kan gå et år eller to, og at det ikke fins behandling. Jaja, men tenk om det er noe annet, har du lyst til å si, kanskje det er noe med nakken. Den er så stiv og rar. Ute på venterommet sitter en haug med folk. Ventetida er omtrent to timer. Kan ikke bry legen med disse småplagene dine. Best å tie stille. Han sier jo at du blir bra. En gang. Det vites bare ikke når. Nei, nå må han få ta seg av de andre. De alvorlig sjuke.

Til slutt havner du hos gynekologen fordi du tror du har en mislykka underlivsoperasjon bak deg. Han sender deg rett på røntgen og ultralyd, for han lurte på om du kan ha kreft. Det har ikke du hatt fantasi til å lure på. Kan du kanskje sørge for at nakken min blir undersøkt med det samme, spør du, og han er grei og henviser deg til nakke-CT. Og så tar vi hodet med det samme, sier han. Er det nødvendig da, sier du, men sånn blir det. Han sender deg til et sted med kort ventetid. Du er mer spent på nakken enn kreften. Kreften blir avkrefta, og nakken er som en nakke skal være. Står det på papiret. Siden den dagen tenker du: Hurra, nakken er i orden. Deretter hører du ikke mer på nakken, som i grunnen fortsatt sier fra at den ikke har det så kjekt.

Utpå sommeren går du på fjelltur med ei god venninne. Hun med den nye samboeren. Samboeren har bare hatt hjernerystelse tre ganger. Og klart å bli bra igjen to ganger. Den siste hjernerystelsen er litt for ny til at han er bra enda; bare ti dager gammel. Per Atle ramser opp alt man ikke tåler og alt som er lurt. Kjør minst mulig bil, ikke se fjernsyn, bruk kroppen mye, turer i skog og mark, svømming, stillhet, ro og hvile, men ikke for mye hvile. Og du veit alt fra før. Learning by experience.

Så sier han: men hva med nakken, har

den tatt skade? Neida, svarer du, har papir på at den er i orden. Men du er ikke lege og veit ikke at nakkeundersøkelsen ikke har relevans. C3 til C7 er helt i orden. Du trur hele nakken er i orden, og vil ikke høre på Per Atle. Per Atle sier du må dra til fysioterapeuten i Gaupne, fordi han er den mest kompetente på nakker i mils omkrets. Han driver med noe som heter manuell terapi. Jaha sier du, kanskje jeg skulle det, men nakken min feiler ingenting, så jeg skjønner ikke helt vitsen.

Det går fire uker før du tenker at du kanskje skulle prøve likevel, det skader jo ikke. En dag i september sitter du hos fysioterapeuten som spør om du er svimmel. Neida, sier du. I høyre armen har du hatt en slags smerte i 3-4 uker. Vondtene i den venstre har egentlig sluppet taket, men glimter til med ujamne mellomrom. Særlig ute i fingerspissene. Likevel svarer du benektende på spørsmålet om du har smerter i armene. Dårlig balanse? Tvertimot. Du rir. Har veldig god balanse. Mannen må jo være helt dust som stiller så teite spørsmål.

Det er først dagen etterpå du begynner å huske at du er svimmel. Hver dag. At du ofte snubler når du er for sliten til å skjerpe deg. Og at du nesten aldri rir mer, fordi det føles ubehagelig. Klarer ikke konsentrere deg og blir svimmel. Ridehelmen kjennes altfor tung å bære.

Fysioterapeuten har sett søleflekkene på ridehelmen. Han har spurt deg nøye om hvordan du falt, og hvilke symptomer du har. Dessuten er han den første i det norske helsevesen som har tatt på nakken din etter ulykka. Du har fått en sideveis nakkesleng, sier han. Hodet ditt er vridd slik. Ryggsøyla, som har fast plass ved fotenden av behandlingsbenken, blir vridd til de tre øverste nakkevirvlene står helt på tverke. Ikke noe vakkert syn. Vel, jeg overdriver litt, ler han. Godt det, tenker du og ler med. Idet han legger de varme hendene på skuldrene og nakken din, kjenner du at det fins lindring for den djupe smerten som du ikke lenger vedkjente deg.

Inger Johanne Ytre-Eide

Legene må ta ansvar

Stortingsrepresentant John Alvheim (frp) mener det er sterkt kritikkverdig at ikke legene hjelper pasienter med å finne frem til det beste sykehusvalget.

Alvheim har nå bedt helseminister Dagfinn Høybråten om et skriftlig svar på hvem som har ansvaret for å skaffe pasienten opplysninger om fritt sykehusvalg – legen eller pasienten. Han mener at det ikke kan være pasientens ansvar å finne frem til beste sykehus.

– Pasienter som jeg har snakket med, har fått beskjed fra legen sin om at denne ikke har kapasitet til å hjelpe. Det kan vi ikke akseptere. Det må være legens ansvar å finne frem til informasjonen, mener Alvheim, som leder av sosialkomiteén på Stortinget.

Lise Forfang i Helsedepartementet opplyser at legene ikke er lovpålagt å hjelpe pasientene med å skaffe informasjon om sykehusene, men at departementet forventer

at det blir gjort. Legene har tilgang til en internettside med opplysninger om ventetider, og får i tillegg tilsendt en papirutgave av oversikten. Pasientene har også muligheten til å hente informasjonen selv, gjennom en telefонтjeneste. www.sykehusvalg.net.

Sakset fra Aftenposten

25. september 2002

Journalist Marita Isaksen Wangberg

Hudfletter forsikringsleger

Overlege Jan Roar Orlin ved Sentralsjukehuset i Førde er svært kritisk til den medisinske og juridiske behandlingen nakkeskadde Else Beate Rossnes i Øygarden har fått. Man behøver ikke være medisiner for å se at Høyesterett ble ført bak lyset av legene da dommerne i Høyesteretts kjæremål nå har tatt saken opp på nytt. Jan Roar Orlin sier at det i legekretser snakkes åpent om leger som blir svartelistet av forsikringsselskapene fordi de skriver spesialisterklæringer som gir pasienten medhold.

Høyesterett ført bak lyset av legene

Da dommerne i Høyesterett avgjorde at Else Beate Rossnes ikke skulle få erstatning, ble de ført bak lyset av legene. Det mener en annen lege, Jan Roar Orlin, som har foretatt flere undersøkelser av den nakkeskadde Øygards-kvinnen i årenes løp.

Orlin er spesialist i generell og ortopedisk kirurgi ved sentralsjukehuset i Førde. I fjor vinter hadde han Else Beate til en ny, grundig undersøkelse. Ved røntgenavdelingene ble det konstatert minst ett brudd i nakken. Det er Orlins spesialisterklæring som førte til at Høyesteretts kjæremål nå har tatt saken opp på nytt.

Men overlegen i Førde er kritisk til

sine kolleger ved Haukeland sykehus og Rikshospitalet.

Det var deres erklæringer som lå til grunn for den knusende dommen i Høyesterett i 1997. En dom som senere har vært retningsgivende for tilsvarende saker både i Norge og resten av Skandinavia.

Argumenterer mot seg selv

– Man behøver ikke være medisiner for å se at Høyesterett ble ført bak lyset av legene. Jeg vurderte faktisk å bruke denne formuleringen selv i min spesialisterklæring i fjor, men tenkte at den konklusjonen kan jo Høyesterett trekke selv. – Saken er at de to spesialistene som undersøkte Else Beate, og la sine rapporter frem for landets høyeste domstol, argumenterte mot seg selv, mener Orlin.

– Begge to konstaterer at det er funnet fysiske skader, som kan skyldes den kollisjonen hun var utsatt for i 1986. Ja, den ene rapporten er svært god, og svært detaljert i sin beskrivelse.

Likevel konkludere de begge med at Else Beates situasjon er psykisk betinget. Og ikke fysisk. Dette tror Høyesterett på, og gir forsikringsselskapet Gjensidige medhold. Else Beate taper saken fullstendig. Dette er en vemmelig sak. Det er en feil dom.

Bukken og havresekken

– Hva er årsaken til at dine kolleger nevrologene, konkluderer slik de gjør?

– Ja, man kan jo spørre seg. Og spørsmålet bør rettes til dem.

Jan Roar Orlin sier at det i legekretser snakkes åpent om at kolleger er svartelistet av forsikringsselskapene fordi de skriver spesialisterklæringer som gir pasienten rett, og selskapene urett.

Det er også leger som skal være truet av forsikringsselskapene.

– Er du selv blitt svartelistet?

– Ikke det jeg vet om. Jeg har i lang tid forsøkt å unngå slike saker.

I denne saken var det ikke mulig å få andre nevrologer til å gjøre undersøkelser. Jeg har vært så lenge i dette yrket at jeg ikke tar slikt innover meg. Men det brevet som Gjensidige sendte til Høyesterett denne gangen oser av mistillit til meg som lege. Men som medisinerer må vi jo la hensynet til pasienten veie tyngst, og gjør vi objektive funn av skade, for eksempel i nakken, er det vår plikt å melde fra. For det er ingen tvil om at Else Beate Rossnes er berettiget erstatning, sier kirurgen fra Førde.

*Sakset fra Bergens Tidende 9.juli 2002
Journalist Terje Valestrand*

For vanskelig å velge sykehus

Pasient Svein Hall er ikke overrasket over at bare åtte prosent benytter seg av fritt sykehusvalg.

Det er altfor vanskelig å finne frem, sier Hall. I går skrev Aftenposten at 74 prosent av befolkningen kjenner til ordningen med fritt sykehusvalg, men bare åtte prosent benytter seg av den.

Svein Hall venter på sykehusplass for en enkel skulderoperasjon. På Sykehuset Østfold er det seks måneders ventetid. Hall ville derfor velge et annet sykehus, men det var ikke så lett. – Jeg har ringt og ringt, men det er ingen hjelp å få. På telefonen for fritt sykehusvalg er det først 20 minutters kø. Til

slutt ender du på en telefonsvarer. Der har jeg lagt igjen beskjeder, men jeg får aldri svar, sier han.

Legen hans har ikke kapasitet til å hjelpe, så Hall føler seg helt alene i kampen om å få ny sykehusplass. –Jeg skjønner godt at det er et fåtall som benytter seg av denne muligheten. Det er jo helt umulig å komme gjennom systemet, sier han. Hall ønsker at noen stortingspolitikere vil se på saken hans. Han har også snakket med Norsk Pasientforening, som nesten daglig får henvendelser om fritt sykehusvalg. Pasientene mener det er for vanskelig å finne frem.

*Sakset fra Aftenposten 24.september 2002
Journalist Marita Isaksen Wangberg*

Pessimisme har aldri vunnet noe slag.

Dwight D. Eisenhower

Den som hjelper tidlig, hjelper dobbelt.

Tadeusz Mazowiecki

Gjør alltid rett! Det gleder endel mennesker og forbauser resten.

Mark Twain

Vi kjenner aldri en tings verdi, før vi har mistet den.

Miguel de Cervantes

Når du svikter en annen, svikter du også deg selv.

Isaac B. Singer

Frem og tilbake for nakkeskadd

Sterkt nakkeskadde Else Beate Rossnes (48) er nå blitt kasteball mellom norske og svenske leger.

Etter en dagstur til Karolinska Sjukhuset i Stockholm fredag, ble den seneliggende kvinnen sendt hjem til Bergen med beskjed om at Haukeland skulle ta røntgenbilder av henne. Nå er det bestemt at Karolinska likevel skal ta bildene, før en svensk nakkeekspert utreder hennes tilstand på nytt.

– Jeg syntes hun må utredes videre, og vi skal ta bildene selv. Jeg kontaktet Haukeland, og de ønsket at vi skulle gjøre det slik, opplyser klinikkssjef Lars Wallstedt ved Karolinska Sjukhuset.

Så raskt som mulig

Bergens Tidende har tidligere skrevet om trebarnsmoren fra Øygarden, som siden

juni måned har ligget fullstendig lammet på grunn av feilbehandling. Etter sterkt påtrykk bestemte Rikstrygdeverket at Karolinska Sjukhuset skal gjøre en ny utredning, såkalt «second opinion».

– Vi innkaller henne på nytt så raskt vi kan. Det vil ta mellom en og tre uker, sier den svenske nakkeeksperten, som etter fredagens korte undersøkelse ikke kan si noe om hennes tilstand.

Jeg kan ikke si noe nå. Vi skal gjøre denne utredningen, slik det norske Rikstrygdeverket har bedt om, sier Wallstedt, som nylig høstet storm i svenske medier fordi han kritiserte legestanden for å ikke ta nakkeskader på alvor.

Lys i tunnelen

Bergens Tidende ringte i går kveld til ektemannen Magne Rossnes og fortalte at røntgenbildene skal tas i Sverige.

– Dette forbauser meg ikke. Men jeg er fornøyd med at hun nå tas på alvor for første gang på 16 år. Jeg ser et lite lys i tunnelen, sier Rossnes.

Norske leger strides om hva som er årsaken til 48-åringens helsetilstand. Sentralsjukehuset i Førde mener det er påvist brudd i nakken. Nevrologisk avdeling på Haukeland mener det er psykiske årsaker.

Professor Ole Bjørn Tysnes ved Nevrologisk avdeling, Haukeland sykehus, visste i går kveld ikke hvem som skal ha blitt kontaktet av Karolinska.

– Jeg kjenner ikke til at vi har fått en slik henvendelse, men prinsipielt skulle vi ikke vært negative til noe slikt, opplyser han.

Sakset fra Bergens Tidende 08.09.2002
Av Eirik Damsgaard

Mer enn en million trafikkofre i året

Trafikkulykker koster årlig over en million menneskeliv og titalls millioner blir skadet og invalidisert.

– Dette er et neglisjert helseproblem, sier Adnan Hyder i det internasjonale forskningsnettverket for veitrafikkulykker.

– De globale kostnadene ved veitrafikkulykker er i utviklingslandene alene over 750 milliarder kroner i året – dobbelt så mye som de samme landene mottar i internasjonal bistand.

Dårlig vedlikehold av offentlige transportsystemer har skylden for mellom 60 og 70 prosent av ulykkene i utviklingsland, og flertallet av trafikkofrene er unge menn i alderen 14–45 år, viser statistikken. Problemene er særlig store i afrikanske land sør for Sahara og i det sørli-

ge Asia, der det til tider kan sammenlignes med russisk rullet å ferdes langs trafikkerte veier.

Forskningsnettverket støttes av blant andre Verdens Helseorganisasjon og Verdensbanken.

Sakset fra BN –
fagblad for anlegg
og transport
nr. 11 – 2002.
(NTB/Reuters)

Utvalgt samarbeidspartner for LFN:

Advokatfirmaet Nidaros DA
MNA

*Vi har lang og bred erfaring med
behandling av personskadesaker,
trygdesaker samt forsikringsaker*

MNA

Advokat Ivar Chr. Andersskog
Advokat Bjørn M. Brauti
Advokat Robert Helberg
Advokat Solveig Moen
Advokat Knut Melting

Besøksadresse:
Kjøpmannsgata 19
Trondheim

Postadresse:
Boks 2087
7411 Trondheim

Telefon: +47 73 87 99 99
Telefax: +47 73 87 99 98

Driftskonto: 5361 06 81898
Org. nr.: 984 429 509

Støtt våre annonsører - de støtter oss!

LFN Landsforeningen For Nakkeslengskadde

Boks 9217 • Grønland • 0134 Oslo • Tlf.: 24 10 24 00 • Fax: 24 10 24 99

LOKALLAGSLEDERE OG KONTAKTPERSONER I LFN

adresseoversikt:

Sentralt:

Landsforeningen for
nakkeslengskadde
(LFN)
Postboks 9217
Grønland 0134 Oslo
Tlf.: 24 10 24 00
Fax: 24 10 24 99

LFN ØSTFOLD

Leder: Åse Branzell
Skytterbråtvn. 47 B,
1738 Borgenhaugen
Tlf.: 69 70 40 50

LFN AKERSHUS

Leder: Jorun Bekkesletten
Myragutua
2022 Gjerdrum
Tlf.: 63 99 05 73

LFN BUSKERUD

Leder:
Björg Schjølberg
Løpene 2C
3050 Mjøndalen
Tlf.: 32 87 84 18
Mob.: 48 09 85 47

VEST-AGDER

NHF Vest-Agder
Bispegt. 36 C
4632 Kristiansand
Tlf.: 38 09 39 00

LFN HORDALAND

Leder: Else Nicolaysen
Pb. 32
5174 Mathopen
Tlf. (p) 55 93 12 42
e-post
tombergen@c2i.net

LFN TELEMARK

Leder: Jan Ove Olsen
Asbjørn Knudsensvei 4,
3681 Notodden
Tlf.: 35 01 06 84
e-post jov-o@online.no

LFN OSLO

Leder: Turid Monsen
Etterstadsletta 65 A,
0660 Oslo
Tlf.: 22 68 20 52
e-post: turidmonsens@
hotmail.com

LFN VESTFOLD

Leder: Rolf Engebretsen
Seljevn. 5 C,
3150 Tolvsrød
Tlf.: 33 32 56 03
Mob.: 93 85 61 37
e-post: r.engebretsen@
c2i.net

LFN AUST-AGDER

Leder: Kjell Larsen
Bergevn. 7,
4886 Grimstad
Tlf.: 37 04 29 12
Mob.: 90 72 45 20
e-post:
kje-lar2@online.no

LFN ROGALAND

Leder: Jonny Stausholm
Nesåbakken 10
4330 Ålgard
Tlf.: 51 61 99 08
Mob.: 40 20 13 20
e-post:
staus@netcom.no

LFN SØR-TRØNDELAG

Leder: Kjell Lian
Heimtrøa 19
7054 Ranheim
Tlf. 73 96 84 02
e-post kjelian@frisurf.no

OPPLAND

Kontaktperson:
Björg Schjølberg
Løpene 2C
3050 Mjøndalen
Tlf.: 32 87 84 18
Mob.: 48 09 85 47

HEDMARK

Kontaktperson:
Oddveig Syverhuset,
Sigurd Jarlsvei 4C
2300 Hamar
Tlf. 62 52 74 67

MØRE OG ROMSDAL

Kontaktpersoner:
Tove Anita Gribbestad
Kometveien 4A
6419 Molde
Tlf. 71 21 08 99

Grethe Bortne
Holstoppen 17
6019 Ålesund
Tlf. 70 14 60 73

SOGN OG FJORDANE

NHF Sogn og Fjordane
Røde Korsbygget
6801 Førde
Tlf. 57 82 26 68

NORD- TRØNDELAG

NHF Nord- Trøndelag
Namdalsveien 30
7700 Steinkjer
Tlf. 74 16 78 20

NORDLAND

Kontaktperson:
Ann-Mari Skavik
Skyttarveien 16
8020 Bodø
Tlf. 75 51 43 62

TROMS

NHF Troms
Skippergata 41
9005 Tromsø
Tlf. 77 68 19 48

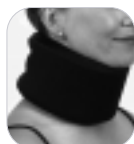
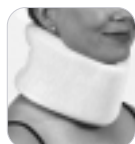
FINNMARK

Kontaktperson:
Lill-Torill Andersen
Bonakas - 9845 Tana
Tlf. 95 11 87 35
e-post: lillorill@
hotmail.com

LFN er tilsluttet Norges Handikapforbund (NHF). Som medlem av LFN er du også medlem av NHF. Vi arbeider for å opprette lokallag i alle landets fylker. I fylker uten egne lokallag eller kontaktpersoner, vil Norges Handikapforbunds fylkeslag ivareta våre medlemmers interesser.

Take care

Det kan virke som en selvfølge å kunne bevege seg fritt og ubesværet. Helt til en akutt skade oppstår eller smerter kommer smygende. Små, hverdagslige gjøremål blir til en utfordring. Produktlinjen Rehband Active tilbyr støttebandasjer til de som fortsatt ønsker å være bevegelige trass i en skade og følelse av smerte. Funksjonelle og pene støt- tebandasjer som forebygger, lindrer eller rehabiliterer. Produkter som er enkle å bruke og har bra passform. Rehband Active gjør det mulig å fortsatt å være aktiv og bevegelig, trass i problemer og besvær.

Rehband a division of Otto Bock Scandinavia AB, Norge,
+47 23 14 26 00. www.rehband.no

ABONNEMENT PÅ NAKKESLENGEN

NAVN:

ADRESSE:

POSTNUMMER:

POSTSTED:

Pris kr. 100,- pr. år

«Nakkeslengen» kan bestilles uavhengig av medlemskap.

Bestillingen sendes til:

Landsforeningen for Nakkeslengskadde,
Postboks 9217 Grønland,
0134 Oslo

Ja, jeg vil gjerne bli medlem i LFN Landsforeningen for nakkeslengskadde

Medlemskapet inkluderer medlemsbladet «Nakkeslengen» i posten samt aktuell informasjon fra Norges Handikapforbund.

Medlemmene får informasjon, hjelp og bistand om hvordan en går frem når skaden er skjedd, bl.a. til legekontakt, behandling, rehabilitering, hjelpemidler og advokathjelp, samt verdifull erfaring fra tidligere skadde i samme situasjon.

**Medlemskapet koster p.t.
kroner 270,- pr. år.**

NAVN:

ADRESSE:

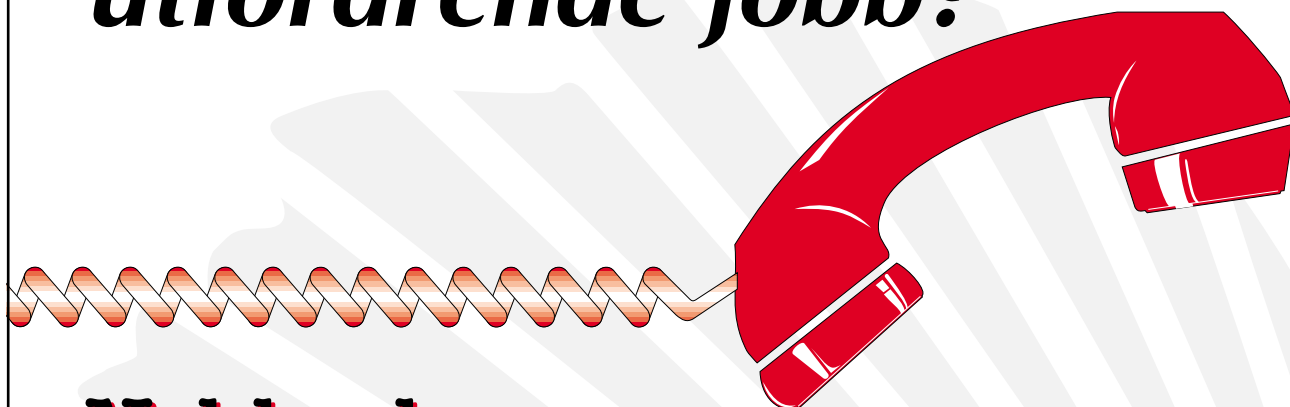
POSTNUMMER:

POSTSTED:

Kupongen sendes til:

Landsforeningen for Nakkeslengskadde,
Postboks 9217 Grønland,
0134 Oslo

Lyst på en spennende og utfordrende jobb?

Nakkeslengen søker annonseselger!

- Landsforeningen For Nakkeslengskadde, LFN, er en av 10 diagnoseforeninger som er tilknyttet Norges Handikapforbund.
- LFN ble stiftet i 1993 av skadde med formål å hjelpe andre skadde og deres familier.
- Alle aktive i LFN er frivillige og har derfor ingen lønn.
- Til en hver tid arbeider det mellom 80-90 frivillige innenfor LFN.
- De aktive innenfor LFN forsøker å hjelpe/veilede den skadde på veien frem til et så aktivt og godt liv som mulig.
- LFN arbeider aktivt i forhold til hjelpeapparatet.
- LFN driver et omfattende kartleggingsarbeide innenfor gruppen skadde barn og unge.
- LFN har i dag 10 fylkeslag.
- LFN utgir bladet «Nakkeslengen»

Til tross for stor innsats av frivillighet så koster det penger å drive dette arbeidet. LFN har en stor del av inntekten sin gjennom salg av annonse i «Nakkeslengen».

Dette annonsesalget er rettet mot bedriftsmarkedet og består både av produktannonser og støtteannonser.

«Nakkeslengen» er et interessant annonseorgan for et stort utvalg av bedrifter.

Er dette noe for deg?

Betingelsene er gode og mulighetene er store for den rette personen. Det er din innsats som bestemmer hvor mye du kan tjene. – Er du kreativ med både pågangsmot og stor arbeidskapasitet har du en unik sjanse til virkelig topp inntekt.

Henvendelse Liv Hagen, tlf.: 64 92 45 05

LFN Landsforeningen For Nakkeslengskadde

Boks 9217 • Grønland • 0134 Oslo • Tlf.: 24 10 24 00 • Fax: 24 10 24 99